

MÁSODIK FEJEZET

Inverzió

*Semmi se lenne olyan, amilyen. Mert minden olyan lenne, amilyen nem.
Sőt, mi több, ami az lenne, az nem lenne az. És ami nem az lenne,
az az lenne. – Alice csodaországban*

Valóságunk gigantikus inverzió, és nincs erre jobb példa, mint a fősodratú vallás. Tudod, a szerető Istenről beszélek, aki megteremtette a világot. Szóval...

A Biblia az ősi írások és szövegek egybeolvasztása, amiket oly mértékben manipuláltak és torzítottak, hogy gyakran az eredeti írás ellenkezőjét képviseli. A judaizmus, kereszténység, iszlám és mellékágaik hitrendszerét is domináló Ótestamentum nyilvánvaló inverzió. Mindhárom az ótestamentumi ábrahámi karakterben hisz, és ezeket ábrahámi vallásokként ismerjük. Ahhoz hasonló inverzió, hogy „Isten teremtette a világot” más hitvallásokban is megtalálható, ezért azokat az írásokat és hiedelmeket, amelyeken alapulnak, meg kell vizsgálnod, hogy tisztán lásd: a fő vallások a velejükig korruptak. Ebben a fejezetben érinteni fogok néhány biblia és korán előtti írást, modern kontextusba helyezve, hogy megmutassam kapcsolatukat az emberiség jelenlegi helyzetével.

Hogy megértsem a világot és a valóságot, tudatosan kezdtem kutatni 1990-ben. Most már látom, hogy a korábbi életem ahhoz a ponthoz vezetett, ahol tudatossá váltam a véletlen egybeesés-mintára, mely a gyerekkorom óta megtapasztalt váratlan fejleményeket, fordulatokat és irányokat eredményezte. Évtizedek óta vezetett a láthatatlan világ tudatossága emberektől kapott információhoz, dokumentumokhoz, könyvekhez és személyes tapasztalatokhoz, hogy rendkívül összehangolt módon átadja nekem a puzzle darabokat. A kihívás az volt, hogy oly mélyre menjek a nyúl üregében, ahol még senki sem járt, a kapcsolódó információ terjedelmét és mélységét tekintve, számos témán valamint eseményen keresztül. Hogy ezt elérhessem egyetlen emberi élet alatt, ahhoz az információt úgy kellett átadni nekem, hogy legalább valamilyen, A-tól B-be, majd C-be sorrendet kövessen, különben ez az egész túl zavaros, zavarba ejtő és nyomasztó lett volna ahhoz, hogy megértsem horderejét, és össze tudjam rakni. A legjobb része, ami majd harminc éve történt, hogy elmentem Betty Shine látóhoz, és egy évvel később megtörtént első tudatos ébredésem, miután letöltöttem a perui dombon az információt, majd Angliába hazatérve, a történelmi méretű nyilvános megaláztatás következett. A korai

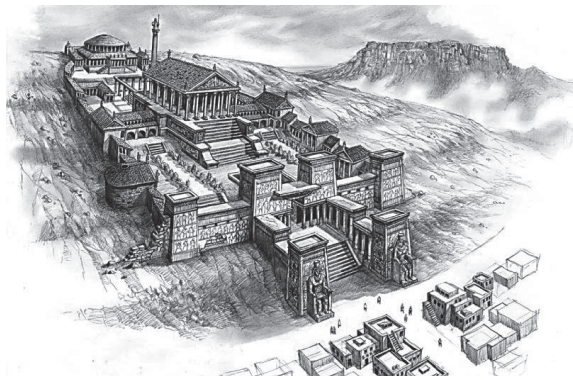
években kapott információ többnyire a látható világgal volt kapcsolatos. Észrevettem, hogy, akik látszólag hatalmi helyzetben vannak a politikában, cégekben, bankokban, médiában, tudományban, orvostudományban, vallásokban stb., azok csak ügynökei és bábjai – van aki tudja, van aki nem – egy sokkal nagyobb, az árnyékban működő erőnek, mely a globális emberi irányítás ütemtervét törekszik végrehajtani. George Orwell *1984* és Aldous Huxley *Szép új világ* című könyve bepillantást engedett az ütemtervbe, ezért voltak oly látnokiak. Orwell, akinek igazi neve Eric Blair, ismerte Huxley-t. Franciát tanított neki a Windsor kastélyhoz közeli elit Eton kollégiumban, ahova a nemesi családok gyerekei jártak. De sugallatukhoz képest sokkal több minden megtudható arról, hogy az emberiség tervezetten merre tart. A felém érkező információk az 1990-es elmémet rányitották a *nem-humán entitások* birodalmára, különösen a hüllőalakot-öltő és a klasszikus szürke földönkívüliek világára. A világot körbejárva hirtelen, „véletlenszerűen” talákoztam emberekkel, egyikkel a másik után, akik hasonló történeteket meséltek el, és osztották meg saját tapasztalataikat a sokfajta, nem-humán entitásról, de leggyakrabban a hüllők és a szürkék témája tért vissza. A nyilvános megaláztatásom folytatódott, amikor kiadtam a *The Biggest Secret (Legnagyobb titok)* és a *Children of the Matrix (Mátrix gyermekei)* könyveket, melyekben lelepleztem az emberi dolgok nem-emberi manipulációját, de addigra már le se szartam. Az igazság érdekelt, nem pedig a népszerűség. Az információátadás harmadik szintje a braziliai ayahuasca-élménnyel kezdődött, és ez nagyon mélyen belevitt a fizikai világ illuzórikus természetébe. Ekkor kezdtek a darabok oly módon összeállni, ahogy korábban nem. Amikor egy új szint feltárul, az párhuzamosan fut a régiekkel, így minden szint információival foglalkozom, ami a rejtett átverés fantasztikus nyúlúrege.

Használd az eszed – vagy juss túl rajta?

Néhány éve ráakadtam az ősi információkat tartalmazó kincsesládára, amit lezárt üvegben találtak 1945-ben, egy Nag Hammadi városkában, Luxortól északra, kb. 75-80 mérföldnyire az egyiptomi Nílus folyó partjainál (76. ábra). Úgy ismert, mint Nag Hammadi könyvtár, szövegek, tekercsek vagy szentírások, és ezeknek köszönhetően a puzzle nagy darabjai napvilágra kerültek, és a már kialakult következtetéseim megerősítést nyertek. És ez az utolsó rész nagyon fontos. Az egyik író, aki egy nagyon jó könyvet írt a Nag Hammadi szövegekről, úgy érezte, nem kell figyelembe vennie munkásságomat, mert az nem foglalkozott a Nag Hammadi tekercsekkel. Egyetlen forrástól megszállottan, nem jött rá, hogy munkámat a láthatatlanból vezérlik egy különleges, A-tól B-be, majd C-be sorrendben, és nagyon fontos volt, hogy ne tudjak ezekről a szövegekről, amíg számos más forrásból el nem jutok saját következtetéseimhez. Ha ez nem így lett volna, akkor ezek a szövegek – mint ahogy sok más kutató esetében megtörtént – a teljes hitrendszerem alapját szolgálhatták volna, és ez csak egy másik one-stop-shop (mindent egy helyről, mindent egy forrásból) vallás alapját adhatták volna. Az időzítés viszont biztosította, hogy ez csak maszszív megerősítése és kiegészítése legyen annak, amire már magamtól rájöttem az emberiség helyzetével és valóságunk

76. ábra: A gnosztikus információt tartalmazó Nag Hammadi kincsesládája.

77. ábra: Alexandriai Királyi Könyvtár.

valójában – való tudatosság értelmében. A gnosis görög szó, titkos tudást jelent, a gnostic jelentése pedig tanult. Ezt úgy is mondhatjuk, hogy használd az eszedet vagy fejedet/agyadat/intelligenciádat; de a gnosztikus spirituális felébredés vagy „üdvözülés” csak akkor érhető el, ha kiterjeszted tudatosságodat azon túlra, amit értelemnek (nous) hívnak, a Végtelen Énbe (pneuma). Az emberiség intelligencia-verziója, amelyen ez az örült világ alapszik, az valójában döbbenetesen alacsony szintű tudatosság, amit a tudás forrásaként dicsőítenek és ünnepelnek. Bár ez inkább a tudatlanság forrására hasonlít. A gnosztikusok számos helyen tevékenykedtek. A római egyház – vallási hitrendszerük alapjának fenyegetettségét érezve, mivel azt a fejetetejére állították – kegyetlenül támadta őket. Akire a római egyház mindenható Istenként tekintett, kit kérdés nélkül imádni kell, az a gnosztikusok szemében az anyagi világot teremtő gonosz forrása volt – saját szavaimmal: az anyagi világ a digitális, holografikus, számítógépszerű szimulációt jelent, amit a következő fejezetben fogok részletesen kifejteni. A gnosztikusok átláttak az anyag illúzióján, és nincs kétségem afelől, hogy megértésüket segítették a pszichoaktív készítmények, melyekkel „kívülre” kerültek.

78. ábra: Hüpatia, akit egy katolikus csavargó gyilkolt meg.

irányításával kapcsolatban. A Nag Hammadi felfedezés óegyiptomi kopt nyelven íródott, 13 bőrkötésű papirusz kódexet (kéziratot) és több mint ötven szöveget tartalmazott, ami más ősi forrásokkal együtt a gnosztikusokként ismert közösség munkája volt. Nem faji csoport voltak, hanem inkább az különböztette meg őket, ahogy a valóságot érzékelték a gnoszticizmus vezetése alatt. A gnoszticizmus a gnosis vagy tudás (knowledge) szóból származik, a spirituális tudás és a valóságra – *amilyen az*

Az elképesztő ősi tudást és történelmi leletet felhalmozó Alexandriai Királyi vagy Nagy Könyvtár (Egyiptom) a gnosztikus gondolatok uralták (77. ábra). Asszíriából, Görögországból, Perzsiából, Indiából és Egyiptomból gyűjtött, kb. félmilliónyi tekercs, kézirat és dokumentum volt található ott. A kiterjedt tudatosságúak vonzódtak e nyitott elméjű oázishoz, köztük egy Hüpatia nevű nő is (i. sz. 350-415). Athénban tanult, matematikus, csillagász és filozófus volt, aki a görög filozófusok, Platón és Arisztotelész munkáját tanította, és a Platóni iskola feje volt Alexandriában (78. ábra). Az egyik tőle származó idézet megerősíti elméje nyitottságát: „Tartsd fenn magadnak a gondolkodás jogát, mert rosszul gondolkodni még mindig jobb, mint semennyire.” Több, a valósággal kapcsolatos intuíciót a szabad gondolkodás menedéke inspirált, több ezer évvel ezelőtt, hogy a tudomány állítólagosan először felfedezte őket. Például hogy a Föld kering a Nap körül, kétezer évvel

azelőtt, hogy ezt a lengyel matematikus és csillagász, Nikolausz Kopernikusz megerősítette volna. Mennyivel megvilágosodottabb lenne az emberiség, ha nem molesztálták volna a gnosztikusokat és más nyitott elméjű tudósokat, hanem hagyták volna haladni őket felfedezésük útján. De nem ez történt! A béklyóktól mentes, cenzúrázatlan, szabadgondolkodású tudáskeresést megtorpantották a római egyház zsarnokságával elégedetlenkedők, mivel i. sz. 415-ben az Alexandria pátriárkája, Cyríl-vezette, megtévesztett csöcselék megtámadta, és lényegében lerombolta az akkori királyi könyvtárat. Hüpatiát halálra ütlelték. A könyvtár tartalma szakaszosan elveszett, hol tűznek, hol lopásnak köszönhetően, míg a nagy része annak, amit elvittek, a mai napig a Vatikán pincéiben hever. Cyrilt és a római egyház sok más tömeggyilkosát és szélhámosát szentté avatták, és ez azóta is így megy. A Hüpatiát ért támadás időpontja megegyezik a Nag Hammadi kéziratok becsült korával. Úgy gondolják, i. sz. 350 és 400 közöttiek, de azt is mondják, hogy ezek a korábbi, i. sz. 120 és 150 közötti, vagy talán még korábbi görög verzió másolatai. Évszázadokkal később, az alexandriai gnosztikusokra mért csapás után a dél-franciaországi gnosztikus katarokat támadták meg, kik máglyán égtek el, miután a támadók 1244-ben bevették Montségur várát.

A gnosztikus információ mindig megrettentette az egyházat, és ahogy ezt hamarosan látni fogjuk, jó okkal. Úgy hitték, hogy Róma erőfeszítéseinek hála, a gnosztikus hit részletei eltűntek, de aztán a Nag Hammadi eset megváltoztatta e játékot. E dokumentumok egyik leglényegesebb pontja, hogy oly régóta eltűntek szem elől, így nem módosíthatták és csavarhatták ki, mint a többi vallási szöveget, hogy az adott kor autoritásainak megfeleljen. Mai napig azt tartalmazzák a szövegek, amit az íróik hittek.

A gnosztikus minden, ami van

A Nag Hammadi kéziratok felfedik, hogy az egyház miért reszketett a világ gnosztikus magyarázatától. Gyakran ámulatba esve olvastam, hogy a témák, az alapok és rengeteg részlet mennyire megegyezett a saját, jóval korábban e dokumentumok olvasása előtt megtett következtetéseimmel. Atyáról (Végtelen Tudatosság, Végtelen Lehetőség, Végtelen Potenciál) beszélnek, és különbséget tesznek az *elme* (nous) és *Végtelen Én* (pneuma) között. A Nag Hammadi Bruce kódex egy névtelen szövege mondja, hogy: „Minden (minden tudatosság, minden, ami csak létezik) benne van az Atyában:

Felfoghatatlan ő, de ő mindent felfog. Magába fogad mindent. Semmi sem létezik rajta kívül. Hanem minden benne létezik. Ő mindennek a határa, mindent felölel, és minden Őbenne van. Ő az éonok Atyja, de előttük létező. Nincs hely rajta kívül.

Ezt hívom *mindennek, ami van*, vagy az önmagára tudatos Végtelen Tudatosságnak – „az erő, ami mindent mozgat” (79. ábra) A Végtelen még csak nem is energiaforma, hanem tiszta Tudatosság, a Vanság állapota. Az energia a képzeletből fakad. Most már tisztán láthatod, hogy a gnosztikusok az emberek számára

79. ábra: Minden, ami van és minden, ami valaha lehet, azt a gnosztikusok Atyaként szimbolizálják.

80. ábra: Amit én csendként tapasztaltam meg, azt a gnosztikusok „A Csendnek” nevezik.

miért az Atya szót használták az elképzelés szimbolizálására. De ma, a kvantumfizika korában, a számítógépek világában már használhatunk modern analógiát. Az Atya-szimbólumot átvette a biblia és az Egyház, de trónon ülő pasassá változtatták. Az eón szó mérhetetlenül hosszú időegységet, az örökkévalóságot jelenti, de a gnosztikusok az eónok szón azt értették, amit ma észlelés-, valóság- és potenciásávoknak hívhatunk. A szótárak az eónoknak ezt a jelentését az örökkévalóságból fakadó erőként definiálják; a legfőbb istenség kiáradása vagy mozzanata.

A gnosztikus szövegek igen eltérően beszélnek felső- és alsó-eónokról, és azt mondják, a kettő között van egy függöny, fátyol vagy határ. A felső-eónok közvetlenül az Egységből – az önmagára tudatos *minden*, *ami Van*-ból – áradnak ki, és ez koncentrikus körökkel szimbolizálható, kifejezve a Teremtőjükkel vagy Sugárzójukkal való Egységet. Nincs elválasztódás vagy ennek érzete. A felső-eónokat a gnosztikusok vízfényű Csendként, a Csend csendjeként vagy élő Csendként írják le (80. ábra). Ez nem ugyanaz a fény, amit a valóságunkban érzékelünk, mely energetikai légyfogópapírhoz hasonlítható csapda, de erről majd később írok. A vizet gyakran használják szövegekben az Egység felső-eóni tartományának szimbolizálására, pl. „... a fönti vizekben”, vagy „...a vizek az anyag fölött”, vagy „... az eónok az élő vízben”. A felső-eónok tér és idő nélküli valóságok (létállapotok). Mivel a kiáradás korlátlan és végtelen, ahogy az egyik szöveg írja, ezért nem lehet tér és idő. A felső-eónok a tiszta Tudatosság vagy Ébredtség. *Pleroma*-nak is hívták vagy totalitásnak, teljességnek valamint az Atya tökéletes kiáradásának is. A Nag Hammadi evangélium mondja: „Így hát az Atya minden kiáradása pleroma, és valamennyi kiáradásának gyökere az Egyben van, aki lehetővé tette, hogy felnőjenek benne. A felső-eónokat továbbá kincsházaként, raktárként, tartózkodási helyként, vagy királytalan birodalomként is említik. A *Tripartite Tractate* nevű szöveg a következőt mondja:

A létező egyből létező totalitások kiáradása nem az egytől való elválasztottságban történik, mintha elfordulnának az egytől, ki nemzette őket. Hanem mintha nemzésük a kiterjedés-folyamata lenne, mintha az Atya kiterjesztené magát azokra, kiket szeret, így azok, kik belőle jöttek elő, szintén Ő-vé válhassanak.

Az önmagára tudatos Végtelen Tudatosság teremtményei (kiterjedései, kiáradásai) szimbolizálhatók gondolat-manifesztációként, de én a kreatív képzelet kifejezést szeretem. Ez kifejezi, amit a gnosztikusok felső-eónoknak hívtak – a Végtelen Képzelet, és ily módon a Minden Lehetőség, Minden Potenciál birodalma. A gnosztikusok a Végtelen Képzeletet Atyaként szimbolizálták, a gondolatot pedig Anyaként. Azt mondták, hogy a kettő kölcsönhatása létrehozott egy harmadik erőt, vagy képzeletbeli teremtményt/kiterjedést/önmaga reflexióját, amit a Fiúként szimbolizáltak. *János apokrifonja* (János titkos írása) nevű szöveg a következő módon írja le ezt a gondolatot:

Mivel ő az, ki nézi saját magát [látja tükörképét] a körülötte lévő fényében, azaz az élet vizének forrásában. És ő az, ki bámulja saját képét, amit a Szellem forrásában lát. Ő az, ...ki vágyát [szándékát] beleteszi víz-fényébe, ami a körülötte lévő tiszta fény-víz forrása.

És gondolata végrehajtott egy tettet, és előjött Ő [Any], azaz, aki megjelent előtte [képében, képzeletében] fényének ragyogásában. Elméjéből jött elő [Any]... Ez az első gondolat, az első képe.

Amit teremtésnek hívunk, innen bontakozik ki, a Végtelen Tudatosság képzetéből és teremtményeiből, kik ugyanannak a Végtelen Tudatosságnak a kiterjedései. A gnosztikus szövegek leírják, hogy a Végtelen Képzelet teremtségeit az elnevezési aktus hogyan hozza létezésbe. E következő idézet az evangéliumból van:

Minden tér az Ő kisugárzása. Tudják, hogy belőle fakadnak, mint gyermekek, kik felnőtt embertől származnak. Tudják, hogy még nem kaptak formát, nem kaptak nevet, melyek mind-egyikét az Atya nemzi...

De az Atya tökéletes: tudván minden tér benne van. Ha akarja, megtestesít bárkit, akit csak szeretne, formát és nevet adva neki, elnevezi, előidézve, hogy létezővé váljon.

A felső-eónok a Végső Teremtő, a teremtő-erő/képzelet birodalma, és ez felvet egy kérdést: ha ez így van, akkor az élet miért ennyire kellemetlen – néha megrázóan rossz – oly sokaknak valóságunkban? És erre a válasz:

A tévedés

Alapvető gnosztikus hit – az ő bűnbeesés-verziójuk –, hogy amit mi anyagainak tapasztalunk meg, azt egy tévedés teremtette. Szövegeik jelképekben írják le, hogy egy eón, az Atya, vagy Végtelen Tudatosság egy kiterjedése hogyan kezdett bele saját gondolatteremtésébe a teremtés valódi erejével rendelkező Atya (vagy társa) egyetértése nélkül. Ezt az eónt vagy tudatosságot Sophia-nak hívják. A Nag Hammadi János-apokrifon a következőket mondja:

És... Sophia ...eón lévén, létrehozott egy gondolatot önmagából, a láthatatlan Szellem [az önmagára tudatos Végtelen Tudatosság] tükröződésével. Magából akart előhozni valamit, ami hasonlít rá, a Szellem egyetértése nélkül... társa nélkül... És a benne lévő legyőzhetetlen erő miatt gondolata nem nyugodott le, és így oly dolog tűnt elő belőle, ami nem hasonlított rá, mivel társa nélkül hozta létre.

A kiegyensúlyozatlan, az egyezés és egység egyensúlya nélküli gondolat szimbolikus leírását olvashattuk. Sophia története az eredeti bűnbeesésről szól. Amit Sophia-ról mondanak, hogy bomlasztó és manipulatív erőt hozott működésbe, azt Ördögnek, Sátánnak és sok más néven nevezzük. Ismét János apokrifonja:

Amikor meglátta vágya következményét, oroszlánfejű kígyóvá változott. Szemei olyanok voltak, mint a szikrázó villám... Kivetette magából [a felső-eónokon vagy pleromán kívülre], hogy más halhatatlan [az Atya más eónjai] ne láthassa meg, mert ő ezt tudatlanságban teremtette... És a Yaldabaoth nevet adta neki.

Yaldabaoth-ra a gnosztikusok másik elnevezése, mellyel ezt az erőt írják le: Démiurgosz, ahogy én is más könyveimben hivatkozom rá. Fontos, hogy a szimbolizmust ne szó szerint vegyük, ahogyan a vallások teszik, és természetesen azt sem tudjuk, milyen társadalmi befolyás hatott az írókra, amikor megszülettek ezek a művek. Egyensúlytalan teremtmény gondolat vagy képzelet életre keltett egy egyensúlytalan tudatossági állapotot, hogy leírjon egy sztorit, annak legegyszerűbb és legalapvetőbb formájában.

Valaki elcseszett valamit, mondhatod, és bizonyos perspektívából ez így is tűnik. Jóval korábban, hogy láttam volna a Nag Hammadi szövegeket, meg voltam róla győződve, hogy a mi szimulált valóságunk erősen negatív erő eredménye, és ezt írják le a gnosztikusok. Az anyag birodalma (alacsony frekvencia) a tudatlanság (alacsony frekvenciából) és Sophia szenvedésének (alacsony frekvencia) következménye, ahogy a szövegek mondják, aggasztja, amit létrehozott. A Nag Hammadi szövegek azt mondják a forma nélküli entitásról, Yaldabaoth-ról, ill. Démiurgoszról, hogy a Forráshoz kapcsolódott „anya” erejét használta, hogy megnyilvánítsa az alsó-eónokat (beleértve jelenlegi valóságunkat is) mint a felső-eónok alacsonyabbrendű, rossz másolatait vagy tükröződéseit. Yaldabaoth más entitásokat is manifestált, akiket a gnosztikusok arkhónoknak (uralkodóknak) hívnak. *János apokrifonja mondja:*

„... [Yaldabaoth] megszervezett (mindent) az első eón mintájára, használva a benne rejlő erőt, melyet anyjától kapott, létrehozta benne a kozmosz hasonlatosságát.

...Ez az első arkhón [Yaldabaoth], aki nagy erőt kapott anyjától. Elválasztotta magát tőle, és eltávolodott onnan, ahonnan ő született [felső-eónok]. Erőssé vált, és megteremtette magának a többi eónt a fénylő tűz lángjával, ami most létezik.

A fénylő tűz témája az iszlám és iszlám előtti hitrendszerben a füsttelen tűzből teremtett jinnként vagy dzsinnként köszön vissza. Azt mondják róluk, hogy a láthatatlanban lévő entitások, és nagyon hasonlóan írják le őket, mint az arkhónokat, akikről a gnosztikusok azt mondják, hogy Démiurgosz/Yaldabaoth által manifestálódtak, hogy érdekeit és vágyait szolgálják. A gnosztikusok szerint az arkhónok fénylő tűzből születtek, míg az iszlámok azt mondják, hogy a jinn füsttelen tűzből, mert ugyanazt az entitást/erőt írják le. Én pedig azt mondom, hogy a fénylő tűz részben az elektromágneses spektrum fénye, magába foglalva a látható fényt, szimulált valóságunkat. Erről a fényről beszélnek a sátánisták és a titkostársasági tagok, amikor Lucifert – Démiurgosz/Yaldabaoth-ot – fényhozóként említik. A genezis elején, amikor az Úr megteremti a világot (szimuláció), és azt mondja: „Legyen világosság”, erről a fényről beszél. Ez a fény a fénysebességen belüli tartomány (részben), amit sugárzásnak hívunk. A vallások és a sátánisták által széles körben használt égő gyertya az arkhóni tűz-fény szimbolizálja. A magasabb szintű sátánisták tudják ezt, de többnyire csak az egyház belső köreiben lévők, és bármelyik sátánista beszívargó az egyházon belül működik, ebből pedig sok van. Ugyanez a szimbolizmus igaz a sátáni tűzszertartásokra, mint amiket az észak-kaliforniai Bohemian Grove-ban tartanak minden évben politikai, banki és céges elit résztvevőkkel, akikről a korábbi könyveimben már írtam.

Birodalmak, itt lent...

Hamarosan beszélni fogok az arkhónokról, de először vegyük a rossz másolatú alsó-eónokat (a szövegek azt mondják, hét ilyen van). A gnosztikusok hiányos birodalmakként írják le

81. ábra: A gnosztikusok azt mondták, hogy valóságunk rossz másolata, a még mindig létező eredetinek.
© www.neilhague.com

őket, szemben a felső-eónok teljességével, és kétségtelen, hogy ezek a kifejezések az energiára vonatkoznak, természetére, bőségére vagy hiányára (81. ábra). A rossz másolatú eónokat úgy jellemezzük, mint tökéletlenség, sötétség, feneketlen mélység. A szövegek azt mondják, hogy a Sorsnak is birodalma van, ami egy tömegirányítási rendszer, erről hamarosan írni fogok. A gnosztikusok által használt nyelv tisztán megkülönbözteti a lelket és a Szellemet. Azt mondják, hogy a Szellem a Végtelen, a felső-eónok, míg a lélek Yaldabaoth alsó-eóni világa. Igazi önmagunk – a forráshoz kapcsolódó, és általa kiárasztott – Szellem. A „Máriává válok”-típusú látók az alsó-eónokon belül kommunikálnak, míg azok, akik egyenesen „ott kint” a Szellemhez kapcsolódnak, nem pedig a lélekhez (látó energia), képesek kölcsönhatásba lépni a felső-eónokkal, és fejlett tudatosságot és tudást lehozni ebbe a tartományba. Amikor ezt megteszik, akkor örültnek hívják őket. Mostanáig a lehető legtágabb értelemben használtam a látó szót, de vannak kommunikációs szintek bőven azon túl, hogy „Van itt egy Mária?”. A látó-kapcsolat és a szellem-kapcsolat közötti különbség jól megfogható a lélek szó eredetéből. Az angol psyche (lélek) szó nyilvánvalóan a görög *psykhē* szóból ered, aminek meghatározása: elme, vagy legmélyebb gondolatok, érzések, vagy egy személy vagy csoport hitei. Az alsó-eónok az elme/lélek otthona, ami a Szellem befolyása nélkül irányítja az agy/testet. Amit léleknek és egónak hívunk, azok az érzékelés elektromágneses mezői, melynek egyik szintjét auramezőként ismerjük. A lélek/egó, mely visszahúzódik az anyagi valóságból, amit halálnak hívunk, valójában egy figyelempont – emlékezz Alan Watts egó-definíciójára: „...nem más, mint a figyelem fókusza”. Mivel a figyelempontunk a lélekben (elme/psziché) marad, nem pedig a Szellemben, amikor visszahúzódnunk a testiségből, csapdába esünk az

alsó-eónokban, az energetikailag kevésbé sűrű szinteken, mielőtt másik testi formába viszatérünk, amit reinkarnációnak hívunk. A keleti vallások és a new-age felfogása szerint a reinkarnációs ciklus a lélek születési és újjászületési formája az anyag birodalmában, miáltal tanulva és szenvedve a tökéletesség olyan szintjére nem lép, mely lehetővé teszi, hogy kilépjen e ciklusból. Másik perspektívába helyezve: egy figyelmi pont (Szellem/ébredtség) csapdába esik az alsó-eónokban, amíg a Szellemmel nem azonosítja magát, amikor is az ébredési állapot lehetővé teszi, hogy átjusson yaldabaoth/démiurgosz frekvenciafalain, és visszatérhet a felső-eónok, az önmagára tudatos Végtelen Tudatosság birodalmába. A végtelen ismétlődő tapasztalatok vagy inkarnációk ugyanazon az alap-észlelési programozottságon nemhogy nem tesznek szabaddá, hanem megszilárdíthatják, és még több erőt adhatnak azoknak az illúzióknak és megtévesztéseknek, amik az emberiséget észlelési (és így frekvencia) szolgáltatásban tartják. 2003-ban, a braziliai ayahuasca-élményemen megváltozott tudatállapotban megmutatták nekem, ahogy az emberek az égből egy mezőn keresztül vezető útra esnek. Az út kikopott, egyre mélyebbé és mélyebbé vált, ahogy egyre többen és többen estek rá, és sétálni kezdtek. Végül az út olyan mély lett, hogy minden sötétbe borult, és barázdává változott, mint ami a régi bakelit-lemezeken látható. És az emberek követték ezt barázdát, akármerre is vitte őket. A Hang azt mondta, hogy az emberiség minden inkarnációval egyre könnyebben programozható, mivel már előzőekben is programozták őket. Ez ugyanígy érvényes a hatóságok elfogadásával kapcsolatos felfogásukra is. Általában nem emlékszünk a korábbi fizikaiban tett utazásainkra, de hatnak ránk. Lehet, rossz élményünk volt a vízzel, és ebben az életünkben megmagyarázhatatlanul vagy irracionálisan félünk a víztől; vagy ez lehet a repülés, a zárt vagy a nagy nyílt terek, bármi ami egy korábbi kellemetlen élményhez kapcsolódik. Akik elutasítják a reinkarnációt, olyan könyvekben és televíziós sorozatban nézhetnek utána, mint *The Ghost Inside My Child* (Szellem a gyermekemben), amik meggyőzően bizonyítják, hogy a gyermekek előző életük tapasztalatairól számolnak be részletesen, olyan dokumentált eseményekről is, amelyekről jelen életükben nem tudhattak. Minden egyes reinkarnáció információ- és észlelés-programozása bekódolódik a lélekmezőbe, és ez viselkedési, de akár fizikai jellegzetesség ismétlődéséhez vezethet. Hogyan fog mindez fel szabadítani minket a reinkarnációs ciklusból? Nem fog! De tanulhatunk a tapasztalatból, és a Nagy Alvásból való felébredéshez használhatjuk. Viszont az ismétlődő rossz élmények is képesek bebörtönözni az emberi érzékelést a programozott illúzió még sűrűbb mélységeibe. Örült dolog azt mondani, hogy szenvednünk kell, hogy üdvözlünk. De ha ebben hiszünk, akkor talán abban is, hogy a szenvedés szükségszerű és még normális is, mert Isten így akarja. De ez nem normális! – ez egy erősen negatív erő munkája. A *Pistis Sophia* című gnosztikus szövegek a yaldabaoth/démiurgosz-valóság külső falait jelképesen a saját farkát lenyelő sárkányként ábrázolják: „A külső sötétség egy hatalmas sárkány, melynek farka saját szájában van, az egész világ kívül és körülzárva. Ezt a szimbólumot ouroborosként vagy leviatánként ismerjük, és nagyon hasonló ahhoz, amit a gnosztikusok a felső és az alsó eónok közti határként írnak le (82. és 83. ábra). Azt mondták, a legkülső bolygóköör vagy arkhón (alsó-eón) a Szaturnusz. Ezen túl van a leviatán, amin a lelkeknek át kellett haladniuk, hogy elérjék a paradicsomot (bár odajutva már nem lelkek, hanem tiszta Szellemek). E témához kapcsolódik az ősi ezoterikus ring-pass-not (védőgyűrű) elképzelés, amit így írnak le:

A kört vagy határokat jelképező mélységesen misztikus és szuggesztív kifejezés arra, amin belül azok a tudatosságiak tartózkodnak, akik még mindig az elválasztottság káprázatában ringatják

magukat. Akár nagy, akár kicsi a gyűrű, ez akkor is érvényes.

Ez egy általános kifejezés, bármily állapotra alkalmazható, amikor egy entitás, elérve a tudatosság kibontakoztatásának bizonyos fokát, nem tud még magasabb állapotba jutni, valamilyen káprázat miatt, melynek tévhitében leledzik tudatossága, legyen ez akár mentális, akár spirituális káprázat.

A káprázat egy frekvencia, túl alacsony ahhoz, hogy áthatoljon a gyűrűn vagy sárkányon, és hogy elhagyja a gnosztikus alsó-eónokat. A Nag Hammadi kéziratban olvasható, hogy a Felső-eónok kialakították az alacsonyabb verziók feletti határt, amit korlátnak neveztek el, hogy elválasszák Sophia-t teremtményétől vagy születendő ideájától, Yaldabaoth-tól: „... születendő ideáját, ennek szenvedélyével, Horos [a Korlát] elválasztotta tőle, bekerítette, és kiűzte a körből. Gyanítható, hogy a teremtető-forrássától való elválasztás vagy elkülönülés magyarázza, hogy a gnosztikusok miért mondták, hogy a Démiurgosz/Yaldabaoth és alárendelt arkhónjai nem rendelkeznek azzal a képességgel, hogy bármit teremtsenek a semmiből, és csak manipulálni és kicsavarni tudják azt, ami már létrejött. A szövegek azt mondják, hogy Horos (a Korlát) kimondja, hogy Sophia megtisztult és újjá alakult... Ő pleroma (felső-eón) maradt. Más legendák Sophiát még mindig teremtéséhez, Yaldabaoth-hoz kapcsolják. A Bruce kódex egy cím nélküli szövege leírja a felső- és alsó-eónok közti elválasztódást.

És aztán a létezés elválasztotta magát a nemlétezésről. És a nemlétezés a gonosz, ami manifeszta lódott az anyagban. És ez a beburkoló erő elválasztotta a létezőt a nemlétezőről. És a létezőt örökkévalónak hívta, a nemlétezőt pedig anyagnak. És közben elválasztotta a létezőt a nemlétezőtől, fátylat helyezve közéjük.

Furcsának tűnhet nemlétezőnek minősítve leírni az alsó-eónokat, amikor pontosan a nemlétező birodalmat tapasztaljuk meg, de két dolgot jegyeznek meg: 1) az anyag, ahogy felfogjuk,

82. ábra: A saját farkába harapó kígyó vagy ouroboros.

83. ábra: Neil Hague képe a gnosztikus leviatárról, ill. ouroborosról, amin át kell menniük a leleknek, hogy elérjék a paradicsomot.

84. ábra: A valódi világ a felső-eónok, az árnyvilág pedig az alsó-eónok. A gnosztikusok azt mondták, hogy valóságunk tükörképe, árnyéka vagy másolata az igazi valóságnak.

nem létezik; 2) de vajon ugyanúgy létezik egy árnyék, aminek ez az árnyéka? Ez az alsó-eónok tükörképe vagy árnyéka (másolata) a felső-eónok témához vezet, mely helyénvaló, mivel ha valami tükröződik a vízben (fény), akkor ez inverziója annak, amit tükröz (84. ábra). A démiurgoszi valóság mindenképpen inverziója az elsődleges valóságnak a bőség/hiány, halhatatlanság/halandság, szellemi/lelki, szellem/lélek, létezés/nemlétezés, nincs idő/van idő stb. tekintetében. A felső-eónokat prototípusnak vagy blueprintnek mondhatjuk, míg az alsó-eónok e blueprint silány árnyékai vagy tükröződései. Ez ismét kifejezően megmagyarázza a rossz másolat szimbolizmusát.

A felső-eónok blueprintje, prototípusa információ-forma. Nem igazán élünk a világban, hanem a dekódolt információforrás alapján úgy észleljük magunkat, mintha benne élnénk (85. ábra). Az alsó-eónok a felső-eónokból *visszatükröződő információ* (ébredtség) silány másolatai, és ezt a másolatot folyamatosan elferdítette és invertálta az egyre nagyobb méreteket

85. ábra: Nem a világban élünk, hanem egy információforrásban, amit a benneélés tapasztalataként dekódolunk.
© www.neilhague.com

öltő démiurgosz/yaldabaoth örültség. Ahogyan már említettem, a gnosztikus szövegek a felső-eónokat időtlen, az alsó-eónokat pedig idővel bíró birodalomként írják le, ami összecseng a nyitó fejezetben általam vázoltakkal (86. ábra). A felsőt és alsót nem szó szerint kell fentnek és lentnek érteni, hanem ugyanazon a Végtelenségen osztozó különböző létállapotok szimbólumaiként, mint a különböző csatornákon osztozó rádióadók ugyanabban a térben. A Nag Hammadi *Zostrianos* kézirat elmondja nekünk: „Ami a tükörképet illeti, amit [Yaldabaoth] látott benne, abból megteremtette a világot. A tükörkép tükörképével dolgozott, hogy megalkossa a világot. De nem a semmiből teremtett, hanem inkább a már létező eltorzult másolatából vagy tükörképéből. A szövegek azt mondják, hogy valamilyen módon a Korlát felállítása okozta ezt a tükörkép- vagy árnyékvalóság-kivetülést: „Fátyol létezik a felső- és az alsó-világok közt; egy árnyék jött létre a fátyol alatt; és az árnyék vált az anyaggá; és az árnyék vetült szét.” (*Hypostasis of the Archons*). A gnosztikus kéziratból az *Origin of the World* (*A világok kezdete*) kimondja:

Most az igazság örök birodalmában nincs kívülre árnyék, mivel határtalan fény van benne mindenütt. De külsőleg árnyék, amit sötétségnek hívunk.

Ez elvezet bennünket a ősi görög filozófushoz, Platónhoz (kb. i. e. 428-tól 347-ig) és a ő barlanghasonlatához. Platón nagy befolyással volt a gnosztikus hitre. Ő mondta, az emberek olyanok, mint a rabok, akik barlangban élnek életük folyamán, és soha nem látják, ami ezen kívül van (87. ábra). Mögöttük tűz ég, a rabok és a tűz között egy emelt út van. A rabok csak az előttük lévő falra nézhetnek, nem fordulhatnak meg, és nem nézhetnek semmilyen más irányba. Alakok haladnak át az úton, a tűz fényétől árnyékot vetve a falra. A rabok nem látnak mást csak az árnyakat, anélkül hogy tudnák, honnan jönnek, vagy hogy ezek árnyékok, amelyeket ők valóságnak hisznek. Egyes rabok árnyszakértőkké válhatnak anélkül, hogy tudnák, mik ezek valójában, akiket a természet mestereinek hívhatunk (a ma tudósai és akadémikusai). Az egyik rab kiszökik a barlangból, és meglátja milyen is a valóság. Nem hisz a szemének,

86. ábra: A MOST a tér és idő határain kívül, az idő. A gnosztikusok azt mondták, hogy a felső-eónok az időtlen valóság, a másolat vagy tükröződés az illuzórikus idő birodalma.

87. ábra: Platón barlanghasonlata.

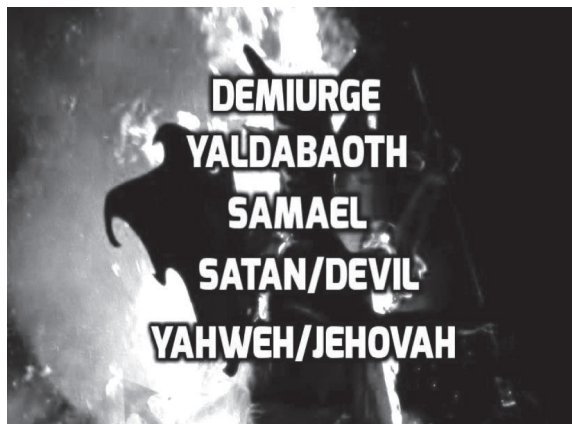
de aztán rájön hogy az árnyékok világa nem valós, hanem hamis. Visszamegy a barlangba, és elmondja a többi rabnak felfedezését, de nem hisznek neki, örültnek nevezik, azt mondják, meg fogják ölni, ha megpróbálja szabaddá tenni őket. Ez a mai napig a gnosztikus alsó-eóni birodalom és az emberi állapot tökéletes összefoglalója. Mi van akkor, ha az emberiség ön-észlelése, beleértve az alsó-eóni lelket is, csak tükörképe a felső-eóni valódi énjének, és ezért, ahogy a gnosztikus szimbolizmus sugallja, igazából nem is létezőnk. Mi van akkor, ha nem mi vagyunk bezárva az alsó-eónokba, hanem csak egy felső-eóni „mi” szimbolikus tükörképe vagy árnyéka. Mivel minden tudatosság, mi van akkor, ha az árnyék-másolatok saját életre keltek, magukat észelve eredeti énként. Ahogy Perry Como dala mondja: „én és az árnyékom sétálunk az utcán...”. Érdemes megfontolni!

Végtelen káosz örült Istene

Yaldabaoth-ot, akit mostantól Démiurgosznak fogok nevezni, a gnosztikusok örültnek és „A vak”-nak hívták. A démiurgosz-erők más elnevezése Samuel és Saklas, mely fordítása: a vak és a megbolondult Isten (88. ábra). A gnosztikus kéziratok azt mondják, hogy Démiurgosz nem tudta, hogy Sophia az ő teremtető anyja, és úgy vigyázta az anyag (alacsony frekvenciájú energia) világát, ahogy anyja mentális és érzelmi traumája manifesztálta. Azt

88. ábra: A vak Isten, a Megbolondult. Így írták le a gnosztikusok Démiurgosz/Yaldabaoth-ot.

89. ábra: Különböző nevek, ugyanaz az erő.

hitte, mindez az ő műve, és csak ő létezik, bár később megtudta, hogy ez nem így van. „Kinyitván szemét, a fő arkhón végtelenül hatalmas mennyiségű anyagot látott, gőgösen mondta: „Én vagyok az isten, és nincs más erő rajtam kívül” (*Hypostasis of the Archons*). Innen ered a dühös, vérszomjas istenség, aki ragaszkodik ahhoz, hogy ő az egyetlen isten. A gnosztikusok azonosnak tekintik Démiurgoszt Yahve/Jehovával, az Ótestamentum gonosz istenével, aki a Biblia szerint azt mondta: „Én vagyok az Úr és több nincs, rajtam kívül nincs Isten!” (*Károli Biblia új fordítás, Ézsaiás 45:5*). Démiurgosz és az Ótestamentum gonosz Istene ugyanaz a személy (89. ábra). Ízelítő Mózes könyvéből:

Megeszed majd fiaid és lányaid húsát. Lerombolom magas helyeidet, magasztos ol-táraidat, és halomba rakom ideáljaitok élet-telen testét, irtózni fogok tőled... Szétszórlak majd néped között, kivonom kardomat, és üldözni foglak. Földed elpusztul, városaid romokban hevernek majd.

Kedves fickó. Persze nyilván nem is fickó ő, hanem a mélységesen egyensúlyát veszített, eltorzult, fordított, mindent a saját maga eltorzult állapotára vagy képére formálni akaró tudatosság-állapot szimbóluma. „Alkossunk embert a képmásunkra, hozzánk hasonlóvá...” (*Károli Biblia, új fordítás, Teremtés könyve 1:26*). Oké, vegyünk egy nagy levegőt. A legtöbb vallás ezt az erőt Isteneként imádja. A „Legyen világosság” (*Mózes 1. könyve, a teremtésről 1:3, Károli Biblia, új fordítás*) típusú Isten, aki a világot 7 nap alatt teremtette, az nem az önmagára tudatos Végtelen Tudatosság, hanem a *Mátrixban* bemutatott holografikus szimulációra emlékeztető, illúzió-világunkat teremtő démiurgosz-erő. Ez emlékeztet egy idézetre a *Galaxis útikalauz stopposoknak* tévé sorozatból: „Kezdetben az univerzum teremtetett. Ez nagyon sok embert feldühített, és széles körben rossz mozzanatnak értékelték”. Az *Újtestamentum* néhány hivatkozása a Végtelen Tudatosságot szimbolizálja, magyarázza az Ótestamentum dühös, gyűlölettel Istene és az Újtestamentum szeretetteljesebb Istene közötti szembeszökő különbségeket, habár mindkét verzió erőteljesen félrevezető. Az Ótestamentum szövegeit nagyban megváltoztatták, hogy a gnosztikus Démiurgoszt mindenható Istenné változtassák, akit milliárdok tisztelnek a kereszténységen, judaizmuson, vagy az iszlámon keresztül. Démiurgosz más néven Ördöggként vagy Sátánként is ismert, és néhány főbb vallás követői helytelenítik a sátán-imádatot, miközben más névvel és személyként megjelenő eltorzult tudatosságot imádnak. Mondtam már, hogy a világ megőrült, ugye? Az árnyék erőit, a káosz erőit imádják, az egyensúlyvesztés minden formáját. Az *Origin of the World (A világ eredete)* Nag Hammadi kézirat a következőt mondja:

... megjelent egy erő, elnökölve a sötétségen [alsó-eónok]. És az utána létrejövő erők az árnyéket korlátlan káosznak hívták.

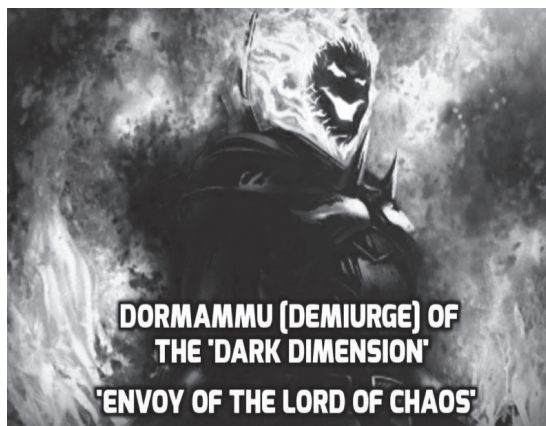
Lehetetlen, hogy ők az emberi társadalmat írják le, ugye? Biztosan nem, hisz itt semmilyen káosz sincs. A Nag Hammadi szövegek valóságunkat a pokollal, a Föld mélyével, külső sötétséggel kapcsolják össze, ahol a csapdába esett lelkeket kínozzák és manipulálják a démonok. Az alsó-eónokról és ennek általános állapotáról azt mondják: „Beleestek a tudatlanság vermébe, amit külső sötétségnek, káosznak, alvilágnak és a Föld mélyének hívnak (*Tripartite Tractate*). De ez a Pokol össze sem hasonlítható azzal a birodalommal, amit a gnosztikusok a középső helynek hívnak, egy térnek a felső- és alsó-eónok között. A középső helyet az ideiglenes nemlétezés állapotaként írják le, ahol a lélek a reinkarnálódására vár, vagy a tudatlansága és az alacsony frekvenciájú létezése miatt csapdába esett, ami nagyon is a római katolikus purgatórium-elképzelésnek hangzik – a szenvedés vagy gyötrelem ideiglenes helye vagy állapota. A sophia-tudatosságról mondják, hogy a yaldabaoth-nak vagy démiurgosznak nevezett káoszt és torzulást megteremtve, e középső helyen bújik meg. Mielőtt az olvasottak hatására bárki visszamondaná hashajtó rendelését, szeretném kihangsúlyozni, hogy ez a középső hely ugyanúgy, mint az alsó-eónok teljes birodalma, démiurgosz-csapda, mely elkerülhető, és kijuthatunk innen. A gnosztikusok feltámadásként beszélnek erről a szökésről. Még írok majd arról, hogyan haladhatjuk meg e démiurgosz-hülyeség határait, és hagyhatjuk magunk mögött.

Arkhóni Smith-ügynökök

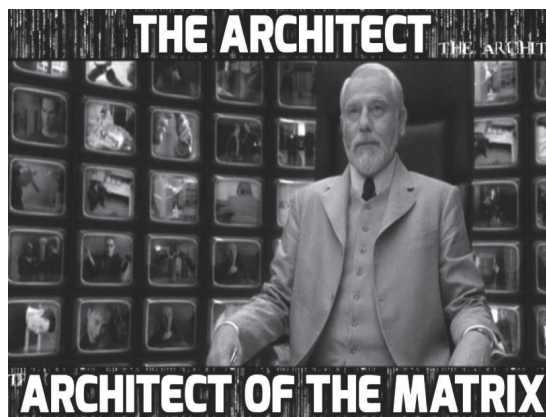
A *Mátrix filmsorozatban* a hamis valóság szoftver-ügynökei embereknek tűnnek, és felügyelve az irányító rendszert, keresik azokat, akik átlátnak az illúzión. Egyik vezetőjüket Smith ügynöknek hívják, aki történetesen magát másolva, számtalan másolatot hoz létre, akik ugyanúgy

90. ábra: Arkhónok a démiurgosz-torzulás szoftver-másolatai, ahogy Smith ügynök is szoftverprogram-készítette másolat.

91. ábra: Démiurgosz torzulás- és káosz iránti vágyát nagyon sokszor mutatták be filmekben és sci-fi művekben.

92. ábra: A mátrix Építész. Az Építész, a mátrix teremtetője a filmsorozatban. A szabadkőművesek istenüket az univerzum Nagy Építészének hívják, és a gnosztikusok Démiurgoszt is az univerzum Nagy Építészének hívták.

néznek ki és ugyanúgy viselkednek, mint ő (90. ábra). Akármikor a Nag Hammadi szövegekben a Démiurgosz-manifestálta, az alsó-eónok kijárait és átjáróit védő alárendeltekről olvasok, az elmém mindig a Smith-ügynök témához tér vissza. A gnosztikusok ezeket az alárendelteket vagy másolatokat hívták arkhónoknak, és Démiurgosz volt az arkhónok ura. Innen származik a Bibliában olvasható Úr és az Úr Isten kifejezés, és számos más is, pl. a Sötétség Ura vagy az Idő Ura. Azt is láthatod, hogy a Démiurgosz/arkhónok a populáris kultúrákban és filmekben úgy jelennek meg, mint Lord (Darth) Vader vagy Dormammu, a Sötét Dimenzió gonosz uralkodója, aki próbálja átvenni a földi dimenziók feletti irányítást Marvel filmjében, a *Doctor Strange*-ben. Dormammu ereje és a hőhöz és a tűzhöz kötődő regenerációs képessége megszűnik, ha a környezetében nem találhatóak meg ezek az elemek – Démiurgosz és az arkhónok fénylő tüze (91. ábra). Gyakran az írók tudják, hogy mit szimbolizálnak, míg mások számára ez sokszor tudatalatti lélekemlék, mely képzeletként nyilvánul meg. Az arkhónok bekódolódtak olyan kifejezésekbe, mint az ark-angyalok, ark-bishop (érsek) és a szabadkőműves teremtető-isteniség, akit az univerzum Nagy Építészének, Architectnek hívnak. A gnosztikusok Démiurgoszt is az univerzum Nagy Építészének hívták, és a mátrix teremtetőjét a filmsorozatban szintén nem véletlenül hívják Az Építésznek (92. ábra). Ahhoz, hogy megérthessük, pontosan mivel van dolgunk, fontos, hogy ne személysítsük meg az arkhónokat abban az értelemben, hogy ők az emberi birodalom tagjai. Démiurgosz másolja a felső-eónokat, és ő csak ennyit tud tenni a teremtető képzelőerő hiányában. Akitet a gnosztiku-

sok arkhónoknak hívnak, azok kiterjesztései vagy másolatai a démiurgoszi tudatosságnak, hogy másolhassák az önmagára tudatos Végtelen Tudatosság kisugározta felső-eónokat, de

93. ábra: A démiurgoszi arkhonikus torzulás számítógép-vírusként hat a tudatosságra és az energetikai egyensúlyra.
© www.neilhague.com

dramáiban kisebb mértékben. Az arkhónok formátlan energetikai állapotok, tükrözve a démiurgoszi eredetüket. Nem földönkívüli entitások, ahogyan mi gondolunk rájuk, de képesek formát ölteni, és más formákban beszivárogni a mentális és érzelmi állapotainkba, ami az ősi megszállás-témához vezet. Néhány gnosztikus írás formátlanokként hivatkozik rájuk. A démiurgikus és az arkhonikus szavakat az eltorzult, kicsavarodott és teljesen egyensúlyát veszített tudatossági állapot kifejezésére használok. Olyan mint a számítógép-vírus, megfertőzi, eltorzítja a megszálltak észlelését (93. ábra). Az arkhonikus elmét néhány földönkívüli vagy idegen csoport nyilvánítja meg, míg az ő emberi elitje nemesekből, a szupergazdag pénzügyi arisztokráciából áll, valamint azokból, akiket felső tízezernek szoktunk nevezni, meg az ő nagyobb számú sleppjükből. A könyv későbbi részében kifejtem majd mindkettő, a földönkívüli/idegen és az elit háttérét is, valamint kapcsolatukat. Most egyelőre csak az elit kifejezést fogom használni az arkhón-családok és a globális társadalom titkostársasági hálózatára, míg a sokkal részletesebb kifejtésig nem érünk. Aki vagy ami az arkhón-gondolkodásmód eszközeként szolgál, azt arkhonikusnak fogom hívni. Az arkhón kifejezés a görögből származik, uralkodónak, hercegnek, hatóságnak vagy a kezdetektől valónak mondhatjuk. A különböző kultúrákban más-más néven ismertek. Az iszlám és az iszlám előtti Arábia jinnek vagy dzsinnek hívja őket, a kereszténység pedig démonoknak vagy bukott angyaloknak. Van Sátánunk (Démiurgosz) és démonjai vagy démoni gazdatestei (arkhónok és másolataik, akiket a gnosztikus szövegek démonoknak hívnak). A Sátánt a keresztények a démonok démonjaként (az arkhónok arkhónjaként) ismerik. A Sátán mint Démiurgosz, Csalóként is ismert.

A gnosztikus kéziratok azt mondják, hogy Démiurgosznak és az arkhónoknak nincs ennoijuk, amit szándékosságnak lehet fordítani, de én a teremtő képzelőerő kifejezést jobban kedvelem. Ez érthető, hisz az önmagára tudatos Végtelen Tudatosság teremtőerejétől való

elszakadás oly mértéke, mint az övék, megszünteti a teremtés képességét. Tudják csavargatni és torzítani azt, ami már létezik, de nem tudnak a semmiből teremteni. Ezt érdemes hangsúlyozni. Az arkhonikus erő abban az értelemben képes teremteni, hogy valamiből hoz létre valamit, de nem a semmiből valamit. A gnosztikus írások leírják ezt az arkhonikus állapotot, ahogyan azt is, hogy az arkhónok irigylük azokat az embereket, akik még mindig kapcsolatban állnak a forrással, és így legalább valamilyen mértékig hordozzák magukban a teremtőképességet. Az arkhónok kihasználták és manipulálták az emberi teremtést, hogy a célpopuláció létrehozza saját börtönét. Ez később nyilvánvaló lesz. Az arkhónokra a kiborg kifejezés illik – mesterséges intelligenciával rendelkező robotfaj, képes imitálni, de nem innoválni. A gnosztikusok ezt ellenmimikációnak hívták. Az arkhonikus mesterséges intelligencia témája létfontosságú lesz később, amikor majd elérkezem a transzhumanista „kapcsold-a-embereket-a-technikához” ütemtervhez, mely kibontakozóban van körülöttünk, és a mesterséges intelligencián alapszik. A gnosztikusok azt mondták, hogy az arkhónok – létrehozva az általuk Halnak nevezett virtuális valóságot – a megtévesztés és a káprázat, ill. illúzióteremtés szakértői. Igen, az emberiség a digitális és holografikus szimulációt gondolja a természetes világnak. Megtévesztés tekintetében ugyanez igaz az arab jinnre. A gnosztikusok az arkhónokat elmeparazitáknak, invertereknek, öröknek, kapuöröknek, börtönöröknek, ítélőknek, könyörteleneknek és csalóknak hívták. Arra törekednek, hogy átvegyék az emberi észlelés fölött a hatalmat, ütemtervük a félelem és a rabszolgaság. Felismersz bármilyen hasonlóságot az emberi társadalommal? Mivel a kozmosz egésze a felső-eónokbeli eredeti árnyékának másolata, ezért van, hogy még mindig sokféleképpen csodáljuk ragyogását és szépségét. A gnosztikus *Tripartite Tractate* kéziratban olvasható:

[Ők] a [felső-eónok] hasonmásai, másolatai, árnyékai és képzetei, amikből hiányzik az észszerűség és a fény... Visszaverődésként gyönyörűek. Mivel a másolat gyönyörűségét rendes körülmények között abból veszi, amiről másolják.

De az arkhonikus erő azon dolgozik, hogy eltorzítsa, kicsavarja és lerombolja az eredeti szépséget. Légy tanúja, hogy mi történt, mi történik a Föld-bolygóval és környezetével. John Lamb Lash írja a Nag Hammadi munkákról a *Not In His Image (Nem az Ő képére)* című könyvében a következőket:

Az ennonia (szándékosság) isteni tényező hiánya miatt nem tudnak semmit sem teremteni, ezért az arkhónoknak hevesen imitálniuk kell. Ők a szimuláció (Hal, virtuális valóság) szakértői. Démiurgosz az [eredeti] fraktál-mintákból másolt mennyei világot formál... Építménye mennyei giccs, mint annak a maffia-vezérnek a meghamisított olasz villája, ki harcos angyalokkal egészíti ki a portálok védelmét.

A fraktál-mintákhoz később még visszatérek, itt elég annyit mondani, hogy megtalálhatók a valóságunk, ill. a mátrixszerű szimuláció szövetében. A portálok, melyekről azt mondják, arkhónok őrzik, energetikai frekvencia-átjárók az alsó-eónokból, melynek a mi látható fény/fénysebesség valóságunk csak egy része. Az állandó démiurgosz-cél, az észlelést csapdába ejtve bebörtönözni a tudatosságot az alsó-eónokon belüli reinkarnációs ciklusba, hogy fenntartható legyen a spirituális tudatlanság állapota, és az, amit a gnosztikus szövegek „felejtésnek” hívnak. Viszonylag miért csak kevesen emlékeznek az elmúlt életekre, vagy arra, hogy

honnan jöttünk, valamint a valóság természetére? A léleknek minden tapasztalás letöltődik, de ez többnyire nem szűrődik át a tudatos elmeszintekre. Az emberi társadalom úgy strukturalta, hogy a mentális, emocionális és spirituális tudatlanság folyamatosan biztosítható legyen. A kéziratokban olvasható, hogy az emberiséget figyelemelterelési és észlelési csapdákon keresztül szisztematikusan félrevezetik – amit jóval korábban feltártam, hogy olvastam volna őket: „...akikbe a hamis szellem [arkhonikus torzulás] száll le, azok ehhez vonzódnak, aztán letérnek az útról” (*János apokrifonja*). A régi mondás, hogy eladod a lelked az ördögnek, tényen alapszik, és Amanda Hocking amerikai író idézete is: „amikor az ördöggel táncolsz, akkor az ördög nem változik – az ördög változtat meg téged”. Általánosabban: ha kiegyensúlyozatlan állapotba kerülsz, és elmerülsz benne, akkor te válsz a kiegyensúlyozatlansággá. Ezt rendkívül fontos értékén kezelni, amikor azokra gondolsz, akik a politika, a bankok, a cégek, a média, az egészségügy, a tudomány stb. világát vezetik, hogy ők teljes mértékben készek „az ördöggel cimborálni” – a démiurgosz-elme inkarnált csatornái és ügynökei. Nézz rá, hogy viselkednek a démiurgosz/arkhónokként leírtakhoz hasonlítva. Ők az emberi formában megjelenő arkhonikus erő, melynek érdekeit, vágyait és szükségleteit hajszolják, nem pedig az emberiséget.

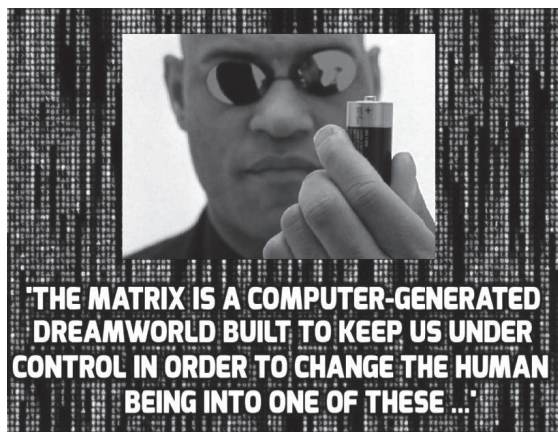
Vámpír-istenek

A spirituális tudatlanság és a reinkarnáció csapdái létfontosságúak az arkhónok számára, mivel elkülönültek a Végtelen Forrásról, így nincs saját energiaforrásuk. Erejük a mások által létrehozott energiából származik, beleértve az inkarnálódott emberiséget is, de ez nem lehet akármilyen energia. Általuk elnyelhető energiasávba eső energiának kell lennie. A szeretet és a gyűlölet nagyon különböző frekvenciák – lásd Masaru Emoto munkásságát, vízkristályait –, és mivel a Démiurgosz/arkhónok a káosz, a gyűlölet, a félelem stb. frekvenciáján működnek, célpontjaikat ugyanezekbe az érzelmi és mentális állapotokba kell manipulálniuk, hogy olyan energetikai rezgéseket hozzanak létre, amiket képesek magukba szívni, és táplálkozni vele (94. ábra). Az emberi társadalom elárasztott az ilyen energiával, nem utolsósorban a félelem, szorongás és háborúk miatt. Ez csak egy *véletlen* lenne? Emlékszel, hogy az Ótestamentum Istene (Démiurgosz) mindig háborút és erőszakot követelt? *Nos, még mindig így tesz.* A háborúk eredménye kevésbé fontos ezeknek az örülteknek, mint a háborúzás maga.

Miért harcolunk? Hogy harcoljunk. A félelem az arkhonikus irányítás fizetőszöke, és a démiurgoszi torzítás a félelem eredete. Démiurgosz maga a félelem, belőle származik, célpontjait manipulálnia kell, hogy félelmet generáljon energiaforrásként. A Nag Hammadi kéziratban, a *Dialogue of the Savior*-ben (*A megmentő párbeszédében*) olvashatunk arról, hogy a [kormányzók] hatalma a félelem, és ez ételük, táplálékuk. Az első Mátix-filmben Morpheus feltart egy elemet, és átad egy mélységes igazságot: „A mátrix számítógép-generálta álomvilág, melyet az emberiség irányítására hoztak

94. ábra: Az arkhonikus torzulás félelem-alapú, alacsony rezgésű gondolattal és érzelmmel táplálkozik.

95. ábra: A mátrix számítógép-generálta álomvilág, melyet az emberiség irányítására hoztak létre, hogy az emberi lényeket ilyené alakítsák. Morpheus a *Mátrixban* mély szimbolikus igazságot adott át.

létre, hogy az emberi lényeket ilyené alakítsák”. (95. ábra). Már nagyon-nagyon régóta beszélek alacsony-rezgésű emberi gondolatokból és érzelmekből táplálkozó, láthatatlan erőkről, ezért nagyon megörültem, amikor 2016-ben elküldték nekem az osztrák filozófus, a mély ezoterikus gondolkodó, Rudolf Steiner (1861-1925) egyik írását. Ő hívta életre a waldorf oktatási rendszert vagy steineri iskolákat, hogy ösztönözze a gyerekek ébredését, támogassa tudatosságukat és kreativitásukat, ahelyett hogy a fősodratú média érzékprogramozását adnák át nekik. Steiner ezt írta az energiavámpírokról:

*Vannak lények a spirituális birodalmakban
[az öt érzéken túli alsó-eónokban], akiknek*

az emberi lényekből áradó szorongás és félelem szívesen látott táplálékot kínál. Amikor az emberek nem szoronganak és nem is félnek, akkor ezek a teremtmények éheznek. Ha a félelem és a szorongás sugárzik az emberekből, és bepánikolnak, akkor e lények táplálékhoz jutva, egyre erősebbek és erősebbek lesznek. E lények ellenségesek az emberiséggel szemben.

Minden, ami negatív érzésekkel, szorongással, félelemmel, kétségbeeséssel vagy kétséggel táplálkozik, valójában az alig érzékelhető világok ellenséges erői, melyek megtámadják az emberi lényeket, miközben az emberek etetik őket... Ezek pontosan azok az érzések, amelyek társíthatók a kortárs kultúrával és a materializmussal; mivel elidegeníti az embereket a spirituális világtól, s különösen alkalmas arra, hogy reménytelenséget és az ismeretlenről való félelmet generáljon az embereken, megidévezve a fent említett ellenséges erőket ellenük.

Rudolf Steiner 1925-ben halt meg, és én egyáltalán nem ismertem írásait 2016-ig, de tökéletesen leírja, hogy mi történik.

Test és Lélek

A Nag Hammadi kéziratok más szemszögből érintenek keresztény témákat, közte Ádám és Éva teremtését. Ádám (akit ők az első alsó-eóni embernek hívnak) gnosztikus verziójának témája ismét, hogy az eredeti Ádám felső-eóni manifesztáció volt, és Démiurgosz indította el a másolat vagy árnyékváltozat torzító folyamatát. A felső-eóni Ádám androgün, nemtelen volt, és az első alsó-eóni másolat is; de Démiurgosz a blueprintet férfire és nőre osztotta, és itt kezdődik Ádám és Éva története. A gnosztikusok azt mondják, hogy Démiurgosz és az arkhónok szintén androgünök – „Androgünnek születtek, konzisztensen a már előttük létezett halhatatlan mintával (*On the Origin of the World manuscript, A világ kezdetén kézirata*). János apokrifonja mondja:

„Amikor a autoritások és a fő arkhón [Démiurgosz] nézték..., akkor a kép formáját láttak a vízben [felső-eónok], és azt mondta a résztvevő autoritásoknak: „Teremtsünk egy embert

Isten képere és a mi hasonlatosságunkra, hogy az ő képe a mi fényünk lehessen..”. Létrehozott egy lényt, az első tökéletes ember képere.

A gnosztikusok az emberi testet börtönnek tartják. Azt mondják, hogy az emberek az isteni eszencia szikrái vagy cseppjei, de csapdába estek a testükben, amiből előbb-utóbb kiszabadulnak majd. Ez egy másik visszatérő gnosztikus téma, miszerint az emberiség *kiszabadul*. Önmagunkkal és a valósággal kapcsolatos tudatlanság a valódi börtön, hisz a test létfontosságú eszköz, hogy az öt érzék parányi frekvenciasávjára összpontosítsa a figyelmet. Az arkhonikus inverzió és torzítás arra törekszik, hogy bebörtönözze az észlelést a testbe, és a tudatlanság révén generált alacsony-rezgésű energiából táplálkozzon, és mindabból, ami az egyensúlytalan mentális és érzelmi állapotokból származik. A valóság és önmagunk igaz természetének nem ismerése félelemhez, szorongáshoz, elmezavarhoz, depresszióhoz, háborúhoz, konfliktushoz és más erőszakhoz vezet. A csapdába esett tudatosság nem engedheti meg magának, hogy tudjon magáról. Csak a hamis vagy fantom énben hihet, és csak az öt-érzékkal azonosíthatja magát. Az önmagára tudatos Végtelen Tudatosság-kiárasztotta Örök Szellem, megtapasztalja a lelken/testen keresztül az alsó-eónokat. A gnosztikusok azt mondják, hogy a lélek és a Szellem nem ugyanaz a dolog, és ez egyezik saját nézőpontommal. A Szellem a valós, örök én, a Végtelen Én vagy Egy, míg a Lélek az Elme (a Szellem rossz másolata). Az embereknek, akiket lélektelenként jellemeznek, pl. a pszichopatikus viselkedés leírásakor, valójában Szellemük nincs, az itt használt definíció értelmében. A lélek egy alsó-eóni eszköz, hogy magához csalogassa a Szellem egyes kifejeződéseit, és hogy beléphessen ezekbe az energetikai sűrűségekbe, és a lélek az, ami inkarnálódik általa, hogy holografikus formákat dekódol a látható fénytartományon belül. A lélek a maga módján ugyanolyan csapda, mint a test. A lélek alsó-eónjai azok, amiket a halálközeli-élményt átélők megfigyelnek, amikor visszahúzódnak az ötérzék-tudatosságból. Gyönyörűnek és egységesnek tűnhet, mert ez valami gyönyörűnek és egységesnek a másolata. De ez valóban mindennek a valódi forrása, vagy csak egy másolat és árnyék? Az alsó-eónok rossz másolatai a felső-eónoknak, de definíció szerint ez nem jelenti azt, hogy minden egyes kifejeződésük rémisztő. Nézd meg az emberi társadalomban még mindig történő csodálatos dolgokat és a szépséget, ami megmaradt. Hány lélek gondolja, hogy a felső-eóni mennyben van, miközben az alsó-eóni csapdában van? Az illúzió-megtévesztéshez gyakran szükséges, hogy a kellemes illúzió hatásos és csapdába ejtő legyen. Érd el, hogy szeressék a szolgáltatásukat, ahogy Aldous Huxley írta a *Szép új világ* című könyvében. A legtöbb látó és médium a lélek alsó-eónjaihoz kapcsolódik, és csak viszonylag kevesen kapcsolódnak a Szellem felső-eónjaihoz, ahonnan a valós megvilágosodást lehetne kommunikálni. Amikor egy színpadi látó azt mondja: „Egy Máriát látok. Ismer valaki egy Máriát?”, akkor a lélek (elme) arkhonikus birodalmához kapcsolódnak, és ezeknek a forrásoknak a legjobb esetben is csak korlátozott odakinti megértésük van.

Hamis szellem

Amikor az én- és valóságérzékelést a lélek/elme diktálja, akkor elveszítjük kapcsolatunkat a Szellemmel, és az arkhonikus birodalom irányítása alá kerülünk, akár inkarnálódott a lélek, akár nem. A gnosztikusok elmondták, hogy az arkhónok és démonok kifejlesztettek egy „hamis szellemet”, hogy az emberiséget megtévesztve, tévútra vezessék. „A leereszkedett Szellemre hasonlító hamis szellemet kreáltak, hogy ezen keresztül szennyezzék a lelkeket.” (*János apokrifon*). Akiket különböző fajoknak hívunk, azok különböző információ-kódú

energetikai mezők, így a valóságot másféleképpen élik meg. Az észlelés és ezért a viselkedés is az ily módon dekódolt valóság-érzékből fakad. Az emberi fajták másként néznek ki, mivel a különböző földönkívüli fajok miatt genetikai származásuk különböző, de a hamis szellemet használták arra, hogy mindegyiket célba vegyék, fertőzve és manipulálva a Szellemről leszakadt test-elme/lélek észlelést. A gnosztikusok-elnevezte hamis szellem sajátos szerepe, hogy elkülönítse a test-elme/lelket a felső-eóni Szellemtől. Az öt-érzékű elme-test fertőzését bibliai kifejezésmóddal úgy írhatnánk le, hogy az istenek gyermekei párzanak az emberek lányaival. Az lehet az eredendő bűn forrása, hogy Isten (Démiurgosz) fiai (arkhónok/démonok) a hamis szellemmel fertőzik a testet vagy a biológiai energetikai mezőket. Az arkhonikusan megszállt, hulló vagy más formát öltött földönkívüli entitások szintén központi szerepet játszottak ebben a párzásban, ahogy azt majd később kifejtem. *János apokrifonja* mondja:

[Yaldabaoth/Démiurgosz] elküldte angyalait [arkhónjait/démonjait] az emberek lányaihoz, hogy kiválasszanak belőlük néhányat maguknak, és örömeikre gyermekeket nemzzenek. Elsőre nem voltak sikeresek.

Amikor ez nem sikerült, újra összejöttek, és együtt tervet szőttek... És az angyalok megváltoztatták magukat, hogy párjukra hasonlítsanak, megtöltve őket a sötétség és gonoszság szellemével, amit nekik kevertek ki... Így elvettek nőket, és gyereket nemzettek a sötétségből a szellemük hasonlatosságára.

E téma más formában az Ótestamentumban is megjelenik. A Nag Hammadi Fülöp evangélium mesél erről a démoni megszállásról:

„A gonosz szellem női és férfi formákban jelenik meg. A férfiakkal a női formában megjelenő lelkek egyesülnek... A lecherous férfiak [démonok] amikor látnak egy egyedülálló gyönyörű nőt, akkor rábírák, kényszerítik, hogy bemocskolhassák.

János apokrifonja elmeséli, hogyan ültették be a szexuális vágyat, hogy a hamis szellem folyamatosan másolatot készíthessen magáról:

És [Yaldabaoth] szexuális vágyat épített az Ádámhoz tartozó nőbe. Közösülések létrehozták a testek másolatát, és hamis szellemével inspirálta őket.

Ez az energetikai torzítás alacsony-rezgésű szexuális energiával táplálkozik, és ez annyi mindent megvilágít az emberi társadalommal kapcsolatban. A test/lélek lényege, hogy csapdába csalja, korlátozza és elkápráztassa észlelésünket, és hogy blokkolja a Szellem – a Végtelen Tudatosság – befolyását, és a testtel vagy a lélekkel azonosítva magunkat, az alsó-eónok börtönébe zárjon minket. „Ez a sírja az újonnan megformált testnek, amivel a tolvajok [arkhónok/démonok] felöltöztették az embert, ez a feledés köteléke; és halandóvá vált (*János apokrifonja*). Az emberi testeket mint fénykerítéseket írják le, amelyek a kitágult tudatosságtól elkerítik a test-elme tudatosságot, a testet börtönné téve. *János apokrifonja* mondja:

És beléptem börtönük közepébe, ami a test-börtön. És azt mondtam: „Aki ezt hallja, ébredjen fel mély alvásából... És azt mondtam: „A tiszta fény vagyok... Kelj fel... És kövesd gyökeredet,

ami én vagyok [kitágult tudatosság], és védj magadat a nyomurúság angyalaitól [arkhónok] és a káosz démonjaitól, és mindenkitől, aki kelepcebe csal, és óvakodj a mély álomtól, és attól, hogy Hadész belülről bekerítsen.

E folyamat így is szimbolizálható: egy számítógép (test-elme) elkülönül az egerrel és billentyűzettel rendelkező személytől (kitágult tudatosság), és a vírus (hamis szellem) átveszi a döntéshozatalt (96. ábra). Amikor fenntartjuk a kapcsolatot a Szellemmel, és elutasítjuk az arkhonikus vírust, akkor az öt-érzék kölcsönhatás értelmében ebben a világban vagyunk, de a valóság-észlelés tekintetében nem ebből a világból valók (97. ábra). Amint az észlelési kapcsolat elveszett, akkor nagyon is úgy tűnhet, hogy az ötérzék-valóság minden, ami van, és minden, ami vagyunk. *János apokrifja* leírja, hogyan vitték az arkhónok az emberiséget kísértésbe, hogy ne emlékezzenek az illúzió túli állhatatos *Gondviselőjükre (Pronoia)* vagy igaz énjükre. A gnosztikusok gyakran hivatkoznak a testre a Szellemet felöltöztető ruhaként. De előbb le kell tépned a hordott leplet, a tudatlanság ruháját, a bűn alapját, a korrupció kötelékét, a sötét ketrecet, az élő halált, a hordozható sírt... (*Corpius Hermeticum VII:2*). A test kifejezés magában foglalja a lelket, amiből a fizikai test holografikusan dekódolt. A gnosztikus kéziratok azt mondják, hogy a test az észlelésirányítás (a tudatlanság) eszköze, és mindkettőt az arkhónok uralják, és befolyásolják a mentális és érzelmi állapotokon keresztül, pl. éhség, vágy, betegség stb. – hacsak nem írjuk felül kitágított tudatosságunkkal, és a Szellemmel való öazonosításunkkal, hogy aztán a Szellem összekapcsolódhasson a test/lélekkel, és megváltoztathasson mindent. *János apokrifonja* elmagyarázza az arkhón-indukálta tudatlanság következményeit:

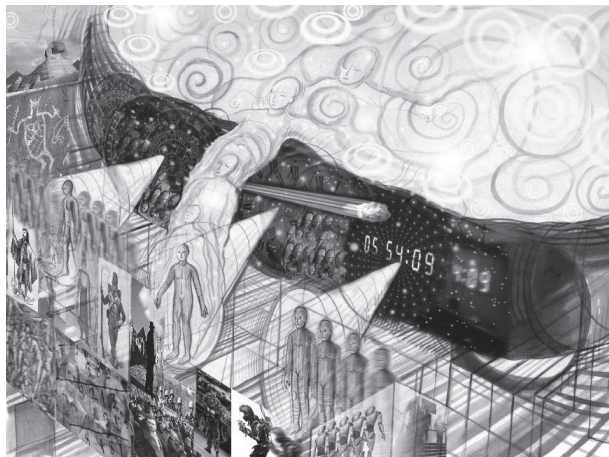
És nagy bajba vitték követőiket, akik megtévesztve, eltévelyedtek. Ők [az emberek] öröm nélkül öregedtek meg, meghaltak anélkül, hogy megtalálták volna az igazságot, vagy hogy ismerték volna az igazság Istenét.

96. ábra: Az embertömeg irányítása azon alapszik, hogy a test/elme elkülönül a hamis szellemen túli, kitágult tudatosság-befolyástól. Ez olyan, mintha elválasztanánk az operátort a számítógéptől.

97. ábra: Amikor felszabadulunk az arkhonikus illúzió-irányította észlelésből, akkor újra felvesszük a kapcsolatot a valós és végtelen énünk befolyásával és tudatosságával. Ettől a pillanattól kezdve a világ nagyon másnak tűnik.

98. ábra: A Végtelen Tudatossággal kapcsolatot tartó test/elme, e világban van, de nem belőle. E kapcsolat nélküli test/elme e világban van, és e világból való.

És így a teremtés egésze a világ alapításától egészen mostanáig örök rab-szolgasorsra jutott. Elvettek nőket, gyermekeket nemzettek a sötétségből szellemük képére. Egészen mostanáig bezárták szívüket, és megkeményítették magukat a hamis szellem keménységén keresztül.

Ez még ma is történik. Az a rész kritikus, hogy bezárják szívüket, mert ezért olyan a világ, amilyen. Arról beszélnek, hogy lezárják a felső-eón Szellemével összekapcsoló *szíveenergia-örvényt*, melyen keresztül a részvétet, empátiát és a szeretet észleljük, a végtelen, nem-személyes

értelemben. A szívcsakrát a hamis szellem pszichopatikus tulajdonságai, valamint a trauma és a félelem – amit szívfájdalomnak vagy összetört szívnek hívunk – képesek bezárni. A gyűlölet gyorsabban bezárja szívet, mint bármi más, ezért mondjuk a gyűlölettel teli emberekről, hogy szívtelenek. A szomorúság extrém állapota oly mértékben kihat a szívcsakrára, hogy a torzulás a holografikus vagy fizikai szívbe sugárzódik, ezért mondják az emberek, hogy az összetört szíve miatt halt meg. Az agy az elméhez kapcsolódó információfeldolgozó egység, míg a szív a Szellem otthona, vagy a Szellemmel való kapcsolat forrása. Bezárva szívedet, elvesztetted ezt a kapcsolatot, és akkor tudatosságod az ötérzék-test-elme valóságban elszigetelődik (98. ábra). Mit mond az eszed? Mit mond a szíved? E kérdések gyakran felmerülnek, de a kapott válaszok ritkán ugyanazok, mert a fej és a szív nagyon különböző tudatossághoz kapcsolódik. Az Egyesült Államokbeli Szívmatematika Szervezet (Institute of Heart Math) a szívcsakra multidimenziós természetét vizsgálva felfedezte, hogy a szív hozza létre a test legerősebb elektromágneses mezőjét. Több ideg fut a szívből az agyba, mint fordítva, és a szívben kb. 40 ezer agyszerű neuron és neurotranszmitter van. E szív-agy inkább az intuitív intelligencia forrása, nem pedig a sokkal kevésbé értelmes agyi intelligencia forrása. Az *agy gondolkodik*, a *szív meg tud*. Ez a különbség az intuitív tudás és aközött, amikor próbálunk mindent fejben, a gondolkodási folyamata révén kidolgozni. A szív tud, mert azzal a tudatossági szinttel van kapcsolatban, ami tud. A agy/elme gondolkodik, mert nem tud, ezért ki kell találnia. A Szívmatematika Intézet kutatásai azt mutatták, amikor az elektromágneses kapcsolat a szív, az agy és a központi idegrendszer között koherens és egyensúlyban van, akkor a személy tudatosság-érzékelése kitágul. Ennek pont az ellenkezője történik egyensúlyvesztéskor, a kiegyensúlyozatlan érzelmi és mentális állapot miatt, mint például a szorongás és a félelem. Az arkhonikus emberi társadalom szerkezetét úgy alakították ki, hogy folyamatosan ezeket az érzelmi állapotokat stimulálja, és a hamis szellemnek erőt adva, fertőzi az emberi test/elmét, így ez válik az észlelés domináns forrásává. Szó szerint két elménk van: az egyik a saját tudatosságunk vagy szívtudatosságunk, a másik pedig a hamis szellem. A szívtudatosság empátiát, részvétet és a legtisztább értelemben vett szeretetet szül, míg a hamis szellem egoizmust, gyűlöletet és erőszakot vált ki, és *szívtelessé teszi az embereket*. A hamis szellemet halljuk

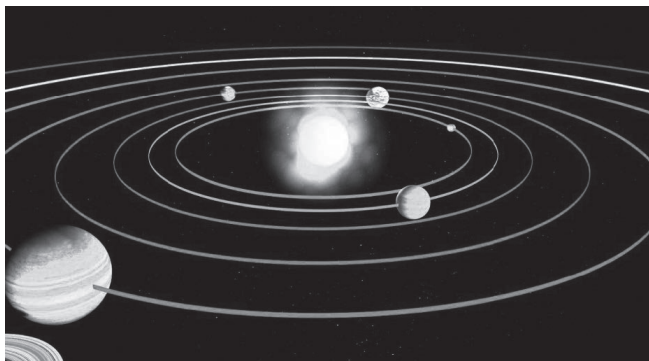
fejünkben locsogni, amit sosem hagy abba, és táplálja félelmeinket, szorongásainkat, aggodalmunkat és a „mi van, ha?”-típusú eshetőségeket. Ül csendben, hallgasd ezt a locsogást, és tudni fogod, ez nem te vagy. *Te az vagy, aki hallgatja ezt.* A test dekódoló rendszere az öt érzék tekintetében a látható fény nevetségesen szűk sávjára korlátozott, mert ily módon készült. A test észlelés-bőrtőnnek készült, ezért a vizuális valóságot oly szűkre kellett szabni, ahogy csak lehetséges, mint a platóni történetben a rabok, akik csak egy irányba nézhettek. Ha nem tágitjuk ki tudatosságunkat a látható fénynek hívott valóság-elkenésen túlra, akkor hogyan tudnánk bármi mások, mint tudatlanok lenni. Ugyanez elmondható a korlátozott emberi életkorról, amiről azt gondolom, hogy az emberi genetikába kódolt. Sokkal hosszabb életek sokkal több esélyt adnának az embereknek, hogy kitalálják, mi történik valójában. Csak úgy tudod az embereket az extrém tudatlanság – ellenőrzés – állapotában tartani, ha megtagadod tőlük a tudást, kivéve azt, ami ahhoz kell, hogy a te érdekeidet szolgálják (99. ábra).

99. ábra: Tagadd meg a tudást, és a tudatlanság börtönének csapdájába ejted célpontodat.

A sors keze

Morpheus felteszi a kérdést az első *Mátrix-filmben*: „Hiszel a sorsban, Neo?” A válasz „nem” volt, mert Neónak nem tetszik az az idea, hogy nem ő irányítja életét. Nos, hacsak nem törünk ki a tudatlanság börtöncellájából, és nem helyezzük át figyelempontunkat és önazonosításunkat a test/elme/fantomén-ről a Végtelen Szellem-én-re, akkor nem mi irányítjuk életünket. Az észlelésmanipuláció mindennapos végtelen özöne irányít minket, amit már több mint harminc éve feltártam. A gnosztikusok azt állítják, hogy az irányítórendszer fő pillére a bolygók manipulációja, amit mi asztrológiának hívunk. A fősodratú tudomány lesöpör minden olyan elképzelést, mint pl. a horoszkóp, és ezeknek a kihatása az emberi viselkedésre és észlelésre. Ez egy másik esete annak, hogy: „Ha nem tudjuk megmagyarázni, akkor nem is lehet igaz”. Márpedig igaz. Az asztrológiát használják észlelésünk és sorsunk befolyásolására. Világszerte számos asztrológussal találkoztam, akiket globális cégek vezérigazgatói alkalmaztak, hogy tanácsot adjanak, mikor van a legjobb időszak bevezetni egy terméket vagy vételi ajánlatot adni. E vezérigazgatók nyilvánosság előtt megtagadnának hitüket az asztrológiában, miközben tudják, hogy hatása valós. Az asztrológiát könnyű megmagyarázni, mert a bolygók és csillagok a kozmikus erők holografikus jelképei. Minden tudatosság és

100. ábra: A bolygók és csillagok információmezők, melyek folyamatosan befolyásolják a kozmikus mezőt, amivel kölcsönhatásban állunk.

101 ábra: Amikor a kozmikus mező megváltozik, akkor az ránk is kihat, ugyanúgy, ahogy az óceán változása hat a halakra.

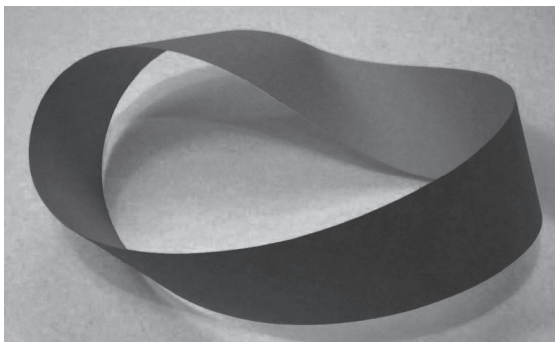
információ, és a mindennek tartalmaznia kell a bolygókat és a csillagokat is. Túl az öt-érzék frekvenciatartományon – amin belül fizikaiként észleljük őket – vannak a kozmikus internettel kölcsönhatásban lévő energetikai információ/tudatosság mezők. Az energetikai információcserére kihat mind a kozmikus-, mind pedig a bolygó-terekre. Amikor a bolygók bizonyos kötélekben állnak egymással, amit az asztrológusok együttállásnak, harmadfénynek, negyedfénynek stb. hívnak, akkor sokkal nagyobb a kozmikus mezőre gyakorolt kollektív hatásuk (100. ábra). Az emberiség is kapcsolatba kerül e mezővel, és amikor az megváltozik, akkor az hat ránk, és potenciálisan befolyásol. Az emberi életciklusba belépésünk pillanata

(a születés vagy néhányan azt mondják, hogy a fogantatás) eldönti, milyen hatások lenyomatát viseljük, attól függően, hogy abban a pillanatban a kozmikus információmező milyen állapotban volt. Amikor 1952. április 29-én megszülettem, akkor magamba szívtam a kollektív mező pillanatfelvételét, ami más, mint azoknak, akik más pillanatban léptek be a ciklusba. Az életünket kísérő asztrológiai mozgások az egyedi asztrológiai blueprintünk miatt másképp hatnak ránk (101. ábra). A valóságunk holografikus természete azt is jelenti, hogy mi magunk mini naprendszerek vagy univerzumok vagyunk, az „amint fent, úgy lent” elve szerint, és a bent és a kint folyamatosan információt cserél. Kiolvasni, hogy e hatások és befolyások vélhetőleg mit hordoznak, ez az asztrológia lényege. Nincs problémám azzal, hogy az asztrológia valós-e, de az értelmezés más aspektusai sohasem voltak igazán érthetőek számomra. Sokan azt gondolják, hogy asztrológiai befolyással kerülünk erre a világra, hogy átvezessenek minket egy bizonyos úton, és bizonyos tehetséget kapunk, segítve minket ezen az úton. Tanulmányok azt hangsúlyozzák, hogy azok, akik az év egy bizonyos szakában születtek, hajlamosabbak bizonyos dolgokra. Ez érthető az asztrológiai blueprint tükrében. Azt is elfogadom, hogy lehetséges az asztrológiai ciklus egy különleges pontját választani, ami támogatni fogja az átélésre kiválasztott tapasztalat megszerzését. Viszont a konvencionális asztrológiában azért kételkedtem, mert nagyon erősen kötődik ahhoz a hithez, hogy végtelen inkarnációnak kell lennie, melyekből tanulunk, és spirituálisan fejlődünk. Sok híve hiszi, hogy az asztrológiai behatásnak egy bizonyos irányba kell vinnie minket, bizonyos tapasztalatok miatt, hogy segítsen minket ezt elérni. Ezzel nem értek egyet. Azt mondom, az asztrológia kihat az emberi viselkedésre, érzékelésre és tapasztalatra, és amíg ez így van, addig ez az arkhonikus csapda jelentős része. Lenyűgözött, amikor elolvastam a Nag Hammadi kéziratokat, azt találtam, hogy a gnosztikusok is így gondolták, és leírták, az arkhónok hogyan kapcsolódtak a zodiákus asztrológiai ciklushoz. A sors valójában egy energetikai villamossín, ami bizonyos irányba visz minket, befolyásolva az elme- és észlelés-mintáinkat, hacsak nem a felső-eóni Szellem/Tudatosság önazonosságából és perspektívájából tekintünk magunkra, ami képes felülmúlni az asztrológiai behatásokat, amikor azok nem a mi érdekeinket szolgálják. A gnosztikus szövegek

azt mondják, hogy az arkhónok ösztö-
nőzték a sors e rendszerét, hogy csapdába
ejtsék azt, amit a démiurgoszi valóság al-
só-eóni test/léleknek hívok. Azért mon-
dom, hogy test/lélek, mert hullámforma
szinten az asztrológiai behatások a lélek-
re is hatnak. Holografikus birodalmunk
csak tükrözi e behatást. Az asztrológia is
mélységesen kötődik az arkhóni irányí-
tás alapvető pilléréhez, az időhöz. Széles
körben hiszik, hogy az időciklusok kü-
lönböző korszakokon (epocha) áthalad-
va nyilvánítják meg a sors e ciklusát. Ide
tartoznak a keleti vallások yuga-ciklusai
és a középkori maja időciklusok. Az is-
métlődő tapasztalatok, amikor azt észlel-
jük, hogy a jövő felé haladunk, az kör-
be-körbe forgás, ezt hívom időhuroknak.
Erről írok a *Tales from the Time Loop*
(*Mesék az időhurokról*) című könyvemben
(102. ábra). A hurok Möbius-szalagként
ábrázolható, ami folyamatos, de megcsa-
vart egyoldalú felület, ami azt jelenti, hogy
végigsétálhatsz rajta, azt gondolva, hogy
haladsz előre, de csak ugyanoda tudsz ki-
lyukadni, ahonnan elindultál (103. ábra).
Az időhurkot *álló- vagy helyben maradó*
hullámként írnám le, ami a helyszínen
rezeg, és a Möbius-szalaggal azonosnak
tekinthető a skalármező természetével,
folytonossága és időtlensége tekinteté-
ben. A rezgés adja a mozgás érzetét, de
valójában sehová sem megy. Az idő, az
érák és a korok illúziók, melyek ugyan-
abban a most-ban vagy oszcillációs me-
zőben történnek. Az arkhonikus idő ösz-
szekapcsolja a reinkarnációs, asztrológiai
és a 26 ezer éves precessziós ciklust. Az
utóbbi a Föld billegése miatt van, ami-
kor a Nap és a Hold gravitációs hatása
következtében megváltozik a bolygó ten-
gelyének iránya, másik zodiákus jegy (a
mennyei különböző pontjai) felé mutat-
va. Ezek együttesen összekapcsolt hur-
kot formálnak, melyben látszólag előre

102. ábra: Az emberek körbe-körbe mennek egy időhurok-
ban, miközben azt gondolják, hogy előre haladnak a múlt-
ból a jelenen át a jövőbe.

103. ábra: Möbius-szalag.

104. ábra: Az asztrológiai ciklus, ill. precesszió.

105. ábra: Az idő illúziója, valamint társítása a karmával és sorssal.

106. ábra: Az idő istene, a karma ura. Minden út a Szaturnuszhoz vezet, ahogy majd látni fogjuk,

mozog az idő, de valójában sehová sem visz minket, mert ugyanabban az *stacionárius* mezőben rezeg (104. ábra). A szekvencia csak úgy tűnik, hogy az időben előrehaladó mozgás, hogy az észlelés-börtön csapdájába ejthessék az emberiséget, és ez az egész billegéstörténet csak a holografikus valóság perspektívájából ilyen. A Nag Hammadi János apokrifon kiemeli a sors és idő szerepét:

És rajtuk keresztül nemződött a keserű sors, mely az ingatag béklyók utolsója... Mert ebből a sorsból fakad a bűn, az igazságtalanság, az istenkáromlás, a feledés és tudatlanság lánc... Így a teremtés egésze vakká lett, hogy ne tudhassanak Istenről, aki mindenek fölött áll. És a feledés lánc rejtette bűnüket. Így óhatatlanul mértékekhez, időkhöz és pillanatokhoz kötődtek, és azóta a [sors]mindenek ura.

Az idő az asztrológiai sors arcvonalbeli befolyásolója (105. ábra). A Szaturnusz, amiről az mondják, az Idő Istene, valójában egy nap, aminek szerepéről már

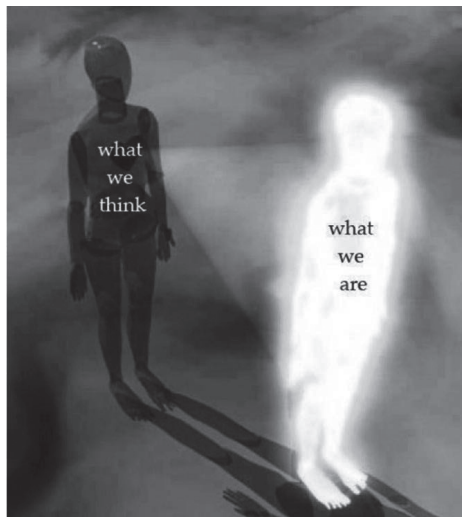
sokat írtam a világnak hívott digitális holografikus szimuláció kapcsán. A sors – eleve elrendelt tapasztalat egy hatalmas számítógép-programban – arkhonikus irányítórendszere szintén kapcsolódik a karma koncepcióhoz, ami úgy határozható meg, mint egy ember cselekedeteinek összessége a létezés jelenlegi és korábbi állapotaiban, kijelölve jövőbeni sorsát. A karma a lelket hozzákapcsolja a reinkarnációs ciklushoz (börtönhöz) a számítógép-programba kódolt arkhonikus ok-okozat törvényén keresztül. Ekkor a Szaturnusz a Karma ura nevet kapta (106. ábra). Hogy miért ilyen fontos a Szaturnusz, a csapdába ejtett emberiség sorsát meghatározó illuzórikus sors és idő tekintetében, az hamarosan kiderül.

Röviden...

Tedd félre a gnosztikusok által használt szimbolizmust, azokat a leírásokat, melyek csak azokhoz a társadalmakhoz kapcsolódnak, amelyekben ezek íródtak, és akkor mind az ősi, mind a modern ismétlődő elképzelések fókuszba kerülnek. Az önmagára tudatos Végtelen Tudatosság egy állapota a forrása mindennek, ami van. A Végtelen Képlet megszülte önmaga kifejeződéseit, ill. kiáramlásait, melyek teremtő-képességgel bírnak a Végtelen Tudatossággal való kapcsolat révén. A valóság és tudatosság birodalmai az elképesztő szépségből, boldogságból, szeretetből és harmóniából fakadnak – oly erős víz-fényű birodalmak, hogy nincs árnyékuk. Ezek a gnosztikus hit szerinti felső-eónok. Aztán jött a tévedés, melyet az egyensúlytalan gondolat vagy észlelés sarkallt, és ez szülte a démiurgosz-torzulást. Ez nem kezekkel,

lábakkal rendelkező entitás, hanem kicsavarodott, eltorzult és zavaros tudatosság, azt híve, hogy ez minden, ami létezik, és hogy minden észlelhetőnek ő a teremtője. A torzulás önmaga alsóbbrendű másolatait hozta létre, akiket a gnosztikusok arkhónoknak hívtak, és ők is másolták önmagukat, megalkotva a démonokat. Mindegyik kirívó egyensúlytalan észlelési állapotot tükröz, mert mindegyik ugyanannak az elsődleges egyensúlytalanságnak a kifejeződése. A démiurgosz-örület kollektív arkhonikus és démoni örületté vált. Ez a gonoszként ismert létállapot az elképesztő tudatlanságból fakad, valamint a szeretet- és empátia-hiányból. Az angolban a gonosz szó az élő fordítottja

(evil, live), és Démiurgoszt tekintve minden arról szól, hogy a Mindenek Forrását megfordítsa. A sátánisták, a titkos társaságok belső tagjai, akik Démiurgoszt, észlelés-másolatait, megszállt ügynökeit imádják, ennek okán az élet inverzióját képviselő Halálszekta tagjai. A halál és hanyatlás energetikai frekvenciák, melyeket az arkhonikus erők tápanyagaként és erőként képesek magukba szívni. Minél több halált, pusztulást, gyűlöletet, erőszakot és félelmet képesek generálni, annál hatékonyabbá teszi őket. A felső-eónokból tükröződő fordított árnyékok energetikai információkként, a gnosztikusok által leírt felső-eóni víz-fény gyengébb minőségű fényből formált alsó-eónok. Ez a gyengébb fény az elektromágneses vagy radiációs fény – amit a gnosztikusok ragyogó tűzként, a bibliai teremtéstörténetben pedig „Legyen világosság”-ként írnak le (107. ábra). Vagy inkább a mátrix-szimuláció teremtménye. Erő és kreativitás tekintetében az arkhón-fény, ha a Végtelen Fényt a Naphoz hasonlítjuk, olyan mint egy villanykörte fénye.

108. ábra: Fantom én és a Végtelen Én.

107. ábra: A gnosztikusok a fény két igen különböző változatát írták le – a felső-eóni víz-fényt és a rossz másolatok arkhonikus ragyogó tűzét (a fénysebességen belül a sugárzó tartomány része).

Az emberi formát, a lélek energetikai öltözetét, a felső-eón blueprintjének, ill. archeotípusának (Ádám) hibás és manipulált másolatát arra tervezték, hogy csapdába ejtsék a tudatosságot az alsó-eónokban, valamint a fizikalitás és szeparáció illúziójában. Megjelentek az emberek, és szaporodtak (nemzéssel magukról készítették másolatokat), ami a ma ismert emberiség kialakulásához vezetett. A test, amiről azt gondoljuk, hogy látjuk, az valójában egy holografikus kép, ami a lélek-mezőben lévő állóhullám-információ blueprintjéből formálódik, és ezért a test alapformája ténylegesen nem az, amit látunk, hanem egy állóhullám információmező. Igazi énünk, ami mindig is volt, a felső-eóni Szellem, amit viszont megtapasztalunk az az árnyék, ill. illuzórikus én (108. ábra). Azonosítva

magunkat az igaz énnel, nem pedig a hamis fantom énnel, helyreáll a szinkron, a harmónia és az egység, az árny és amit az tükröz – a Szellem én – között. Amikor a Szellem és az árnyék összeolvad, kijutunk innen a ring-pass-noton (a védőgyűrűn) át. A démiorguszi torzulásnak és másolatainak nincs kapcsolata a Forrással – míg az emberekben ez rejtetten megbújik –, ezért elzáródtak a korlátlan teremtképességtől. Az arkhóni teremtés az árnyékeként manifesztálódott felső-eóni visszatükröződésből származik. Forrás-kapcsolat hiányában nincs korlátlan energia- és táplálékellátásuk. Ezt úgy oldják meg, hogy az általuk bebörtönzött, nemcsak az emberi, hanem más alsó-eóni formák és lélekmezők tudatosságának energiáját elhalásszák és kiszipolyozzák. Nemcsak az embereket ejtették csapdába. Az észlelés-börtön fenntartásához az arkhonikus torzulásnak folyamatosan valóság-tudatlanságban kell tartania az emberiséget. Az alsó-eónok a látható fény és sűrű anyag frekvenciatartományain túliak, rendkívül kellemetlen külső formákkal bírnak, viszont a felső-eónok test-tudatosságon kívüli silány másolatai összetéveszthetők a gyönyörű, üdvözült mennyyel, holott ez csak a valós dolog alsó-eóni másolata. Nézz körül a jelen emberi társadalomban, és a történelemnek nevezett múltbeliekben, és látni fogod, az arkhonikus erő (az autoritások) lakájai és szolgálói hogyan felügyelik az alapjaiban arra tervezett rendszert, hogy majd mindenben tudatlanságban tartson minket. A vallás, politika, média, tudomány, egészségügy és az összes többi, mind arkhonikus tűzfalak, melyek elzárják e hatalmas észlelés-csapdából való kijutáshoz szükséges tudást, ill. gnosztikus tanokat. Néhány embert kivéve, a rendszer hatalmas intézményeiben mindenkit annyira magába szippant az illúzió, hogy fogalmuk sincs arról, mit segítenek elő mindennap, amivel becsapják az embereket, saját magukat és családjukat.

Igazságrezgések

A gnoszticizmus és saját életem teljesen más forrásból származó másik témája, hogy az arkhonikus kontrollnak a Végtelen Tudatosság beáradásával lesz vége. A 90-es években, drámai felébredésemet követően megjelent könyvem címe: *Truth Vibrations (Igazságrezgések)*. Annak az évnak a tavaszán és nyarán számos látó és médium azt mondta nekem, hogy az egész világon kollektív, az emberiséget spirituális szendergéséből felébresztő, és a rejtett dolgokat felszínre hozó tudatosság-váltás lesz. Ezt a változást hívtam igazságrezgéseknek, miután magas frekvenciájú energia árad be, hogy megnyissa az emberi elméket. Azt is mondták, hogy akiknek a leginkább nyitott az elméjük, és leginkább összekapcsolódtak a Szellemmel, azok lesznek az elsők, akikre hat, majd azok is, akik látszólag mélyen alszanak, felébrednek a Nagy Alvásból. Még biztosan hosszú az út, de az elmúlt harminc évben, ahhoz viszonyítva, amikor először mondtam, hogy jön ez a változás, a felébredtek száma exponenciálisan nő. Világkörüli útjaim során érzékelem ezt az ébredést, egyre több és több ember látja a valóságot új megvilágításban, új gondolatok merülnek fel és olyan kérdések, amelyek korábban sosem. Azt is mondták nekem, hogy minden, ami eddig rejtve volt, az napvilágra kerül, ezért adtam ezeknek az Igazságrezgés nevet. Gondold át, mi mindent tudunk most, amit nem tudtunk a 90-es években, az emberi társadalmat és a valóság természetét manipuláló erőkről. A fátyol fellebben, és ami eddig rejtve volt, felszínre kerül. Azok, akik az arkhonikus erőt szolgálják, kétségbeesetten próbálják cenzúrázni az észlelés-megváltoztatásról szóló információ-özönt. Megfigyelhetjük átlátszó kísérleteiket, melyekkel próbálják az interneten a vélemények és nézetek szabad áramlását mondvacsinált kifogásokkal akadályozni, pl. hamis hírek. Az önmagára tudatos Végtelen Tudatlanság most kezd beáramlani a szilárdság sötétségébe, és a gnosztikus alsó-eónokba, hogy véget vessen ennek az arkhonikus értelmetlenségnek. Ez nem feltétlenül lesz gyors, és

mindenképpen kiváltja az irányító rendszer tiltakozását, de most történik. Végző soron minden a Végtelen Tudatosság képzetében és ennek kiadásában létezik. Lehet, hogy a szó leg-szorosabb értelmében ez mégsem tévedés volt, hanem az önmagát megtapasztaló Végtelen Tudatosság egy másik kifejeződése. Most egy elképesztő lehetőség birtokában vagyunk, hogy eldobjuk az elme/test észlelési káprázatát, és minél többen megteszik, annál gyorsabb lesz az átalakulás. Az igazságrezgések egy frekvenciasáv, ezért frekvenciánknak növekednie kell, hogy összekapcsolódhassunk velük. Ha nem így teszünk, elhaladnak mellettünk. Hogy innen merre tart, és hogy alakulnak a dolgok, az rajtunk áll. Ez az emberiség kihívása szerte a világon: eltörölni az illúzió szolgátságában tartó programozott észlelést, és ráébredni igaz énünkre, mely mindig is ott volt a feledés fátyla alatt.

Annak felismerése, hogy az emberiség nem szabad, és hogy ez miért van így, az első lépés a szabadsághoz. Nem tudod megváltoztatni azt, amit nem látsz, a legelnyomottabbak azok, akik hamisan azt hiszik, hogy szabadok. Aki nyitott elmével végigolvassa e könyvet, nem lesz kétsége afelől, hogy a legkevésbé sem vagyunk szabadok.